

VOĽ. LXV.

No. 8

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Z naší matriky AOS. — Redakce: Do nového roku — K. M. Prchal: Můj vánoční sen. — Vác. Konečný: Novoroční přání jednatele Obce. — Jos. Čermák: O vřelíčem a trochu také o nás. — K. M. Prchal: V Genevě, Clevelandu a Kanadě (dokončení). — Jarka: Vzpomínky na mládí sokolské. — Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Fin. výkaz za prosinec. — V. Konečný: Následování hodno! — Náčelnictvo AOS. — Ú. Vzděl. sbor. — Fr. Štěpán: Kde to vězí? — Župa Sifední. — Župa Východní. — Župa Pacifická. — Vánoční dárky pro válečné zajatce. — Amer. Češi sobě a také svému národu. — Z naší matriky AOS. — Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

JANUARY, 1944

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

* Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879. *

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

JARKA KOŠAŘ

3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Výpravčí: LAD MEJDRICH

2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce plnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý předstílivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednatel Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel

(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,

starosta,

2419 S. Scoville Ave.,

Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,

náčelník,

1408 W. 18th St.,

Chicago, Ill.

KATA DANKO,

náčelnice,

4955 Henderson Ave.,

Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,

pokladník,

3404 W. 26th St.,

Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,

předseda Ústř. Vzděl. Sboru,

4301 W. Cullerton St.,

Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,

vzdělávatel Ústř. Vzděl. Sboru,

3122 S. Clinton Ave.,

Berwyn, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

T. J. Sokol Omaha, Nebr. — Zemřel: Václav Bláha.

T. J. Sokol Slávský. — Noví členové: Arthur York, Vojtěch Svoboda.

T. J. Sokol Schenectady, N. Y. — Nový člen: Perry R. Družba.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš. — Nové členky: Francis a Anna Frola, Virginia Clement, Helen Kanta. Vystoupila: Milena Pospisek. Vyloučena: Mildred Urbancik.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš: — Vystupuje: Elvira Konečný.

T. J. Sokol Detroit. — Noví členové: Frank Janku, Victor J. Hurych, Herman Kopecek. Zemřel: Joseph Sorna.

T. J. Sokol Fuegner Tyrš, So. Omaha, Nebr. — Odstoupil: Jan Černý. Zemřel: Josef Horák. Vyloučen: Alfred Svoboda.

T. J. Sokolice Tábor. — Odstoupily: Mary Krenek, Marie Kubový.

T. J. Sokol Chicago. — Noví členové: Paul Fina, Jos. Placatka, Frank Čihák.

T. J. Sokol East St. Louis, Ill. — Noví členové: Richard R. Cahnovsky, Raymond J. Beran. Zemřel: Alois Hrasky.

T. J. Sokolice Tábor. — Odstoupily: Frances Čálek, Marie Fanta.

T. J. Sokol Detroit, Mich. — Noví členové: Lád'a Kopecký, Adam Šulek. Zemřel: Frank Van Welde.

J. T. Sokolice Havlíček-Tyrš. — Nové členky: Růžena Skala, Ruth Hlava, Katherine Neidhofer. Vystoupily: Marie Korvas, Helen Klobnak, Zofie Flider. Suspendovány: Bessie Vrzák, Martha Fedor.

T. J. Sokol Haugen, Wis. — Odstoupili: Václav a Emma Fencl.

T. J. Sokol New York. — Noví členové: Jerry Juzek, Frank Kaifer, Egon Lebnhart, Anton Pudich, Joseph Rydl.

T. J. Sokol Curtis Bay, Md. — Nová členka: Anna Soustek.

T. J. Sokolice Berwyn. — Odstoupily: Věra Turek, Agnes Luža.

T. J. Sokol St. Louis, Ill. — Noví členové: Raymond Beran, Richard Cahnosky. Zemřel: Louis Hrasky. Změna jména: Rose Ann Balciewicz na Beran, Anna Machac na Snajdr.

T. J. Sokolice Town of Lake. — Vystoupila: Augusta Siroky. Vyloučena: Sydona Trejbal.

T. J. Sokolice Chicago. — Nové členky: Emily Uzel, E. Mejdrich, Bessie Valenta. Vystoupila: Lorraine Hora-Bláha. Vyloučena: Helen Dvořák. Změna jména: Emily Vorel na Adamec.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXV.

Berwyn, Ill., 15. ledna 1944.

Číslo 8.

DO NOVÉHO ROKU!

V novém roce s novou vzpruhou
spějme v boji směle dál,
aby válku tuto druhou
i s Hitlerem čert už vzal!

V sokolském pak našem šiku
vlasti svojí služme jen,
od Atlantiku k Pacifiku
aby vzešel míru den . . . !!

V klidné práci za ideál
sokolského snažení,
jak nám Tyrš byl v odkaz předal,
necht' se u nás nezmění!

Slůjme pevně na své stráž
dokud život starých v nás,
a co staří nedokáží,
mladí necht' dokončí zasl!

To jest naše vřelé přání
k srdcím pravých Sokolů,
aby v mužném odhodlání
vytrvali v zápolu!

VSTUPUJEME do Nového roku 1944 a s mnoha přáními každý v duchu se táže, co nám asi přinese . . . Strašná světová válka trvá již pět roků a dosud obě zápasící strany neústupně se bijí na všech frontách za stejným cílem — za každou cenu a krvavé oběti na životech a ztráty majetků zvítězit!

Kdy bude konec toho strašného vraždění a loupění? Na tuto otázku jest věru těžká odpověď. Spojenci sice nás utěšují, že konec se blíží, že Hitlerova fronta v Rusku se hroutí, ale dosavadní známky nám ukazují, že německá houževnatost bude bojovat za každou cenu až do úplné porážky, ale že se nevzdává naděje, že nakonec musí zvítězit. Tak aspoň Hitler utěšuje svůj lid, aby mohl získati další posily z domova i z okupovaných nacisty zemí. A bláhový německý lid mu dosud věří.

Co mu na tom záleží, když na krvavé jatky obětuje většinu německého národa a vyvraždí národy podmaněné, jen když dosáhne utkvělé v jeho šileném mozku vídiny, že ovládne celý svět a v něm jen

Němci budou pány a ostatní pouhými jejich otroky . . .

Leč všechna ta zvěrstva, jež dosud spáchal a páše, volají do nebe o pomstu a ta se na konec jistě dostaví! Bude sice krutá, ale zasloužená, spravedlivá. Žádné zlo na světě nezůstává bez trestu a tak zvané "boží mlýny" melou sice pomalu, ale jistě.

My s novým rokem se těšíme blahou nadějí, že se konec neodvratně blíží a proto tím více musíme napnouti naše síly a obětavost spojenou s trpělivostí ku další vydatné pomoci naší vládě, aby mohla financovati všechny nejvyšší nutné prostředky ku zdolání surových a bezohledných nepřátelů naší demokracie a svobody.

Dnešní stav v našich tělocvičnách jest povážlivě ořvesen odchodem nadějných cvičenců a i cvičitelů do branné moci Spojených Států a proto nutno tyto mezery nahraditi starými cvičenci, kteří by mohli vésti aspoň dozor nad schopnými dorostenci, kteří by se mohli ujmouti prozatímního vedení družstev v jednotě. Dobrým příkladem slouží nám župa Východní, která se zavčas postarala o výchovu dorostenců ve cvičitelských kursech, aby mohli zaujmouti mezery ve sborech cvičitelských. Byl to vpravdě šťastný nápad a je ku podivu, že v jiných župách nebylo toho pamatováno a tak málo se věnovalo péče pro přípravu dorostu k budoucím úkolům ku vedení jednoty.

Pokud se týče veřejných cvičení jednot, bylo by dobře vyvinouti se z obligátního předvádění cvičení prostných, hlavně žactva a zařaditi spíše různé hry se zpěvy, jichž je celá řada a jimiž obohatí se program veřejného cvičení. Často slyšeli jsme úsudky obecnstva, které nemá pravého postrchu a vystižení prostných a myslí, že jest to jedno a totéž, co již dříve viděli. Vyspělejší žactvo s dorostem a členstvem mělo by předvésti zajímavou scénu, vystihující dnešní dobu, kdy žijeme ve válce a kdy na její brzké skončení napínáme síly a přinášíme své oběti. Jest to nejvyšší vděčný předmět ku předvedení a při dobré vůli a úsilí dá se to nacvičiti — buď jako scéna, aneb jako závěrečný obraz alegorický. Ne-

ni-li nic podobného po ruce, proč nepoužítí upravené scény "Čechy" pro večery mládeže a zařadit tuto scénu do programu veřejného cvičení ku konci?

Trochu více napnouti mozek k uspořádání programu, aby veřejná jednot vyšinula se z rámce dosavadní jednotvárnosti.

Dnešní vážná doba ukládá nám vlasteneckou povinnost k naší nové vlasti americké v první řadě a proto ve schůzích jednot agitujte mezi členstvem, aby pokud možno pamatovali na podporu naší vlády zakupováním válečných bondů. K vítězství Spojenců jest toho třeba, má-li býti strašná světová válka co možno nejdříve skončena. Jest to pro nás, pro naše hochy v poli a pro zabezpečení míru.

A vedle toho i další naše sokolská povinnost nám ukládá na srdce, abychom pamatovali též na naše těžce trpící bratry ve staré vlasti a proto obětavě střeďejme na fond pro vzkříšení sokolské organizace, kte-

rá oloupena a rozbita byla krvežiznivými vrahy německých nacistů.

Jednoty naše necht' pro tento fond pořádají případné akademie, aneb, kde mají ochotnické sbory, divadla, přednášky s pohyblivými obrazy, které z válečného ovzduší možno získati prostřednictvím propagačních válečných komitétů.

Veškeré naše úsilí a práce v tomto novém roce musí směřovati k povznesení sokolského jména před zraky Američanů, aby viděli a ocenili naši práci a naše snahy vlastenecké a museli na konec doznati, že Sokolstvo jest organizací pokrokovou, demokratickou a vážně plnící povinnosti občanské ku své nové vlasti.

S pevnou důvěrou, že naše jednoty v ničem nezklamou a že uchovají i nadále čistý štít sokolský v této zemi, s přáním příštích lepších dnů v práci nenáročném a obětavě, zdraví vás sokolským Nazdar!

Redakce.

MŮJ VÁNOČNÍ SEN.

Dva sokolské obrazy z domoviny.

I. V hodinářské dílně sokolského starosty br. Jana.

Tiše vstupuje br. Jožka, náčelník, ohlíží se, jako by se strachoval, že je tu kdesi skryt německý udavač. Ale vzpružuje se, tvář se mu jasní, podává Janovi ruku a mluví:

"Bratře Jene, jak je ti dnes? Slyšel jsi nejnovější zprávu? Sovětská armáda vstoupila na německou půdu. Německá fronta na západě je prolomena a — konec, konec se blíží . . ."

"Včera jsem nejedl. Bylo mně tak zle a nebylo ani sousta do úst. Ale když jsem potom po půlnoci slyšel naše radio z Londýna, byl jsem tak vzrušen. Zapomenul jsem na hlad, zapomenul jsem na vše a hltal jsem ty zprávy jako židé nebeskou manu v hladové poušti . . . Myslím na konec. Bude tu co nevidět. Jen kdybychom nějaké zbraně měli, nějaké granáty . . ."

Jan: "Budou, bratře, budou granáty i strojové pušky. Slyšel jsi sám slib Dr. Beneše 28. října: Dostanete zbraně a přijdou včas! A Dr. Beneš nikdy nezklamal. Víím, že se také o zbraně včas postará."

Jožka: "Ale potom, Bůh jim pomáhej. Duši mi hřímá zpěv božích bojovníků: Bije, zabíje, nikoho neživte."

Jan: "Jak bychom mohli žít? Koho oni živili? Bídáky, Moravce. Slyšel jsi, že ten ničema si vzal sám život? Ano, i naše ho-

dina přichází. A potom budem soudit my."

Jožka: "Jen jsou-li naši chlapci připraveni na tu chvíli soudu."

Jan: "Pokud já vím, není jediného mezi bratřimi, který v té chvíli by zůstal opodál. Čekám, že do týdne nastane soud."

Jožka: "Ale co potom? Šel jsem k tobě cestou opodál sokolovny. Jak je spustlá! Così odtamud ti lupiči vynášeli v bednách. Jejich pohledy byly nejisté, jejich tváře skoro vyděšené."

Jan: "Chystají se na útěk. Ale nejsou tak rychlí jako náš hněv."

Jožka: "Sokolovna je zničena. Bratr Koderer hleděl tam nedávno za tmy do rozsvícených oken. Je plna špíny. Všecko je polámano a rozbito. Po náradí ani potuchy. Odvezli to do říše. Stropy protékají při každém dešti. Naše třicetiletá sokolská práce padá do ssutin . . ."

Jan: "Vím, je tu spoušť. Ale my vše zase změním svou láskou a prací. Sežene trochu prken a dříví, přikryjeme díry ve střeše. Horší je, že na to není ani haléře. Kdo z nás má tolik, aby pomohl?"

Jožka: "A přece nesmíme zoufat. Máme velikou odpovědnost za své válkou ohrožené děti. Hynuly pět let a ještě hynou tělesně. Mnohé zahynuly hladem a nemocemi. Ale nejhorší, že hynou mravně, duševně. Je to strašlivý úpadek, a nevím, co si počneme s mládeží. Zdivočila, ztratila smysl pro

kázeň a řád. Je násilná a neuvěřitelně zhrublá. A budeme ji těžko svolávat pod sokolský krov . . .”

Jan: “Alespoň pár grošů kdyby bylo, abychom mohli upravit sokolovnu. Abychom hladovým dětem mohli nabídnout skyvu chleba a trochu kávy nebo mléka.”

Jožka: “A přece nesmíme zoufat. Nebylo by to sokolské. Nepoddali jsme se celých těch pět roků, nepoddáme se ani dnes. Ano, Jene, my musíme, my zachráníme naši mládež. To je největší náš úkol v nadcházejících dnech.”

II. V Domažlické sokolovně.

Jan: “Tak, hoši, tak to mám rád. Jsme tu zase všichni pohromadě. (obrací se k stěně, na níž visí věnec z chvůjí.) I naši mrtví jsou tu s námi. Jan Horáček, kterého ubili Gestapáci pod Čerchovem. I Jiřka Kolečová, která sebe samu usmrtila, aby ušla zneuctění.”

Jožka: “Často na ni myslím. Jak by pomáhala, kdyby tu s námi dnes byla. Byla to krásná sestra . . .”

Jiří (vběhne s divokým křikem): “Chlapci, Berlin se vzdal! Vidíte, noviny přináší zprávu, že poslední jejich odpor je zlomen. Nu, a vy tady robotíte, zatím co já sháním zprávy. (Ohlíží se kolem.) Je to strašné spuštění. (Odkládá kabát a dává se také do práce.) Ale bude zase lépe. Zás bude krásná naše sokolovna, jako bývala. Zahojíme své rány a zavoláme naše děti. Sokolovna se bude ozývat našimi povely a radostným hlaholem sokolských dětí.”

Jožka: “Našich hladových dětí! Ale, jak je získáme, když jsou tak ubity vším tím utrpením?”

Poslíček vstupuje do tělocvičny s telegramem. Všichni ho obklopují.

“Co přinášíš?”, ptá se bratr Jan.

Přijímá telegram a čte hlasitě: “Bratři. Americká Obec Sokolská nám oznámila, že z národního daru 25,000.00 dolarů má být okamžitě vyplaceno vaší sokolské jednotě 100 dolarů na znovuvybudování sokolského života v starém chodském městě. Tož, do práce na záchranu naší sokolské mládeže! Nazdar!”

Československá Obec Sokolská v Praze.”

Jožka: “Bratři zlatí! Československá Amerika nezapomenula. Co srdce pojí, moře nerozdojí.”

Jan: “Slyšíte, sestry a bratři! Sto dolarů. To je čtyři tisíce korun, ba více! Spravíme, vybilíme si sokolovnu. Jistě seženete někde trochu vápna. Sestry ji vymyjí a vysmejčí. Připravíme všechno na uvítání svých dětí.”

“Do Plzně doletěly již aeroplány se zásobami mouky a kávy a tuků. Snad i mléko donesly a nějaké léky. I na nás se brzy dostane. Opatříme kuchyňská kamna, nějaké nádoby, navaříme kávy a pozveme naše děti. Všechny děti bez rozdílu! Uvidíte, brzy tu zase všechny budou; jsou tak hladovy. Započneme s prvními sokolskými hrami a cviky. Nasytíme je s pomocí našich v Americe. Naše sokolovna ozve se v několika dnech zpěvem sokolského dorostu.”

Jiří: “Štěstí, že je duben tak teplý.”

Jožka: “A štěstí, že ještě žije československá Amerika a její Sokolská Obec.”

Jan: “Vidíte, jak je naše sokolská víra silná a krásná? Znáám mnohé americké bratry z posledního Vsesokolského sletu. Vzpomínám na naše krásné americké sestry. Jáci to skvělí lidé!”

Jiří: “Ano, jak dobří, jaká ušlechtilá srdce sokolská!”

Jan: “Všichni jich vzpomínáme v této překrásné chvíli. Těch sester z Baltimore a Omahy a New Yorku. Bratří z Chicaga a Houstonu a St. Paul i z Cedar Rapids. Jsou mezi nimi i mnozí z šumavských hor, z Domažlic. Do pozor, sestry a bratři! Naše srdce jsou plna hlubokého vděku, vděku sokolského. Pochopili, že v mládeži je naše budoucnost!”

Jménem Tělocvičné Jednoty Sokol v Domažlicích posvěcují tento okamžik hlubokým vděkem a láskou za lásku našich v Americe k rodné zemi a jejím dětem. Nikdy nebude na to zapomenuto. Nikdy nebude zapomenuto, že československá Amerika zachovala v srdci svém Tyršův sokolský ideál.

Bratři a sestry! Hlavy i srdce vzhřou! Vzpomínajíce amerických bratří a sester, jejich práce a lásky a jejich šlechtilých darů, započínáme svou novou činnost plni víry v lepší život a sokolský ideál. Nazdar!”

*

Americké sestry, moji američtí bratři. To je můj sokolský pozdrav, má novoroční zdravice k letošním vánocím.

Je v ní má láska k vám, má naděje ve vás a všecka má víra v československou Ameriku. Víím, že nezklamete, příliš dobře vás všECKY znám.

A za vše, co vykonáte v duchu obou vzpomínek, přijměte také upřímný a bratrský dík svého sokolského starosty

Karla M. Prchala.

V Chicagu 10. prosince 1943.

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

O BDRŽEL jsem od jednoho z našich vedoucích dopis, na který s radostí odpovídám, neboť dává mi příležitost objasnit jemu a snad i jiným v působení našem širší pojem slova mravnost, kterou máme také útlé mládeži vštěpovat a za druhé vidím v něm potěšitelný ukaz, že také některý našinec orgán čte, o čteném uvažuje a není-li s to přijít sám k žádoucímu závěrku, o vysvětlení žádá. Tak píše mezi jiným: "Četl jsem v Tvých úvahách, že tak jako s tělesnou tak i mravní výchovou musíme počínati již při cvičení útlých dětí a tu jsem v rozpacích, jak si počínati při výchově mravní, abych učinil ji dětem pochopitelnou a nepletl se do výchovy té rodičům . . ." — Pozastavuješ se, bratře, jako mnoho jiných, nad slovem "mravnost", které má v našem působení ne jen jeden význam, ale zahrnuje v sobě vše, co člověka šlechtí, co ho lepším a užitečným členem společnosti lidské činí. Takovou mravnost měl na mysli i náš Tyrš. Příklady mohli bychom vyplniti celé sloupce Věstníku našeho, ale věřím, že se s tím slovem smíříš a shledáš, jestli jsi řídil se dle návodů na tomto místě uvedených, že jsi s mravní výchovou rodičům do jejich výchovy nezasahoval, naopak, byl jsi jim bezděčně nápomocen. Uvedu příkladů jen několik a zde příklad první: Jednotlivec pokouší se uplatnit v politice, snaží se vyšítnout, ale snižuje-li se k spůsobům špatným, opovržením hodným, řekneme o něm, že uchyluje se k prostředkům nemravným, ačkoliv dle obvyklého, užšího pojmu jeho mravnosti tělesné nemohli bychom mu ničeho vytknouti. S takovými setkáváme se nejen v politice, ale i v životě spolkovém, že mnozí neostýchají snižovati se ve své neukrotitelné ctižádosti k činům nemravným, aniž bychom o jejich mravnosti tělesné mohli pochybovati. Jsou oba stížení neukrotitelnou ctižádostí, t. j. chorobou duševní, o jakých psáno bylo zde minule. Čteme často o nemravu školního dorostu, když v návalu překypující energie nad dobytým vítězstvím své školy páše výstřednosti, při nichž nešetří cizího majetku, ba v dopravních příležitostech nechová patřičné šetrnosti, tím méně úcty ani k ženám. Říkáme tomu, že jest to nemrav a přece nemohli bychom nazvati dle obvyklého pojmu rozjivenou tu mládež šmahem nemravou. Viděl jsi zajisté také i útlé děti, házející po dospělých lidech sněhovými koulemi, řekneme také, že je to nemrav, a

přec bychom nemohli o nich říci, že jsou to děti nemravné. A konečně řekneme si také, že učíš dospělejší cvičence závodní hře a touhou po vítězství veden učíš je úskokům nedovoleným a též jak obratně je provést, aby je rozhodčí nepostřehli, právem by se mohlo o tobě říci, že i při tvé zachovalosti mládež znemravňuješ, poněvadž ona pak ve věku dospělém zanášela by nemravnou tu taktiku do obchodu, politiky, i do společenského života. Naučme se tedy rozuměti širšímu pojmu mravnost, že obsahuje vše, jak poznamenáno hořeji, co člověka šlechtí, lepším, užitečným členem lidské společnosti činí. Z dopisu tvého též vysvítá, že řídíš se pokyny, jak přízpůsobiti cvičení tělesná nejen tělesné spšobnosti, ale i duševní chápavosti dětí věku útlého a tu věnuješ-li trochu přemýšlení pokynům zde již dříve uváděným, shledáš sám, že jest možno klásti si také mravnosti i v nitro dětí věku útlého a to činiti musíme, aby na naši mravní výchovu nebylo pohlíženo tak, že jest projevována jen pouhými slovy.

* * *

Kdo nahlédne ve výchovu sokolskou, ať pozná, že odchováváme českého člověka k ušlechtilosti již od nejútlejšího věku. Pečujeme o krásný vývin jeho těla, vštěpujeme mu poznání dobra, vedeme ho k mravnosti a tím také k ideálnímu občanství. Věnujme této výchově všechny síly a prostředky jižní vládneme, neboť nemůže býti cíle vznešenějšího.

* * *

Jest mým ustáleným zvykem ku konci každého roku nahlédnouti do zachovalých vzpomínek nasbíraných hlavně na poli sokolském a tu nalézám v nich někdy vedle trpkého zklamání též nové povzbuzení, novou naději a s ní nové rozhodnutí k působení dalšímu. Setkávám se se slovy zakladatelů Sokolstva, jaké pohnutky vedly je, že ideám sokolským obětovali vše, když viděli v nich povznesení svého národa, jeho záchranu před nástrahami strojenými, ba i před hrubým násilím. Musel jsem také při tom podiviti se často, jak i mnozí naši inteligenti zde neviděli v Sokolstvu nic jiného nežli zbytečná cvičení tělesná, která neostýchali se sesměšňovati ba i prorokovali Sokolstvu blížký zánik, "poněvadž se už přežilo". Taková falešná proroci nebyli jen mezi námi, ale bylo jich dosti v samotné kolébce Sokolstva ve staré vlasti a tu ve svých vzpomínkách přišel jsem na rozmluvu starosty Obce Sokolské, dra. Scheinera s novinářským zpravodajem, který toho ideálního odchovance Tyršova přišel se tá-

zat, jak on na "tu přežilost a bližící se zá-
nik Sokolstva" pohlíží. V naději, že odpo-
věd' jeho bude na členstvo naše působiti
stejným vlivem jako působila na mne, oti-
skují zde vyňatek z ní do slova. Když dr.
Scheiner poznamenal, že o nastávající krizi
mluví nejvíce ti, kteří nemají pochopení
pro věc a neznají duši sokolského tábora,
končil slovy těmito: "Kdo nahlédne blíže v
dílnu sokolskou, kdo pozná, jak tisíce, ba
desetitisíce nejušlechtlejších duší věnují
se s vroucností celé bytosti rozvoji jejímu,
jak ona stala se nejkrásnější výplní života
půl milionů příslušníků českého národa, ten
teprve dovede oceniti její význam a dovede
o ní mluvit. Stačí vzít k ruce jen několik
čísel statistiky sokolské práce, aby každý
poctivě cítící člověk český poznal, že v ná-
rodě českém existuje bez velkého hluku a
propagandy organizace, jejíž práce sahá do
samých kořenů existence národa. Pak by
přestaly ubohé ty nářky a hlasy o upadání
věci, jež po mém soudu jest největší chlou-
bou a vymožeností našeho lidu . . ." Bratři
a sestry! Čtete bedlivě slova ta a po pře-
čtení neodkládejte. Čtete opět a opět, aby
se vám vryla v paměť a vy mohli opako-
vatí je těm, kdož vám budou brzký náš
zánik prorokovat a říci jim též, že i naše
existence zde sahá až do samých kořenů
naší větve československé. Bud' tež vám
slova ta povzbuzením k neochabující čin-
nosti, aby každý, kdo nahlédne v dílnu so-
kolskou poznal, že snažíme se býti důstoj-
nými představiteli ideí sokolských a vě-
nujeme se s vroucností jejich rozvoji, po-
něvadž dovedeme význam jejich oceniti.
Tomu zdar!

* * *

Malý zláneček z dlouhého řetězu mé víry sokol-
ské: Matka, která jest neb byla — ideální Sokolice
— výchovu svých útlých dítek neponechává ulici.

* * *

S nemalým politováním musíme si dozna-
ti, že jak potěšitelnými bývaly projevy, že
"děti jsou naší nadějí", naděje ta z lidí
všech stavů rychle mizí a místo její zaují-
mají oprávněné obavy, jaká že "po nynější
špatné setbě bude sklizeň . . ." Den co den
dovídáme se, jak zločinnost v mládeži i
věku útlého přímo bují, nač jest poukazo-
váno stále soudci, dobročinnými společnostmi
i lékaři a co nejmuhotnějšího při tom, že
za všeobecného souhlasu vina svalována
jest na zanedbávané domovy. Chudší rodi-
ny zanedbávají své domovy pracemi v to-
várnách, v rodinách zámožnějších jsou to
matky, které svůj volný čas tráví v klu-
bech, zábavách a tu mládež ve věku, kdy
domácí výchovu nejvíce potřebuje, jest po-
nechávána sama sobě. Služky děti nasytí

a o ostatní se stará ulice. Tu jest přiro-
zeno, že sklizeň po takové setbě nemůže
býti slibnou. Jako heřejší vynátek ze
svých zachovalých sbírek seznamují čtená-
ře s povzbuzujícími slovy odchovance Tyr-
šova, tak při příležitosti této seznámiti
chci vás s částí obsahu "O výchově dětí",
kterou jsem jako spoluredaktor orgánu na-
psal před více než 40 roky a kterou jsem
také ve sbírce objevil. V článku tom po-
ukazováno jest na to, jak v rodinách lze
působiti na výchovu dětí, (neboť tímto o-
borem jsem se plně zabýval) a ač úvaha
ta psána byla v době tak dávno uplynulé,
seznamují vás se slovy, kterými končí a
zajisté naleznou i dnes souhlasu, jako by
psána byla pro dobu nynější. V článku
zmíněném poukazováno bylo na to, že i
domácí nesváry vypuzují děti z domovů a
zakončil jsem slovy těmito: "Domov má
býti dětem místem, z němž zraněná duše
jejich vždy nalezne posilnění — léku; do-
mov má dětem býti místem, kam utíkají se
hledati útěchu — klid — kde čerpají nové
síly k boji s protiventstvím, falší, závistí,
úklady. Dovedou-li rodiče učiniti dětem
svým domov místem štěstí, spokojenosti,
vykonají tím mnoho též pro celou společ-
nost lidskou . . ." To věřím po dnes a proto
zde slova ta opakuji.

Václav Konečný:

NOVOROČNÍ PŘÁNÍ JEDNATELE OBCE

Milý bratři a sestry:—Neposílám v těch-
to rádcích přání, co vám v novém roce
1944 přeji, nýbrž co přeji sobě. Již něko-
likrát jsem poukázal v našem orgánu a v
mnohých případech též dopisem na nedo-
statky úředního jednání mezi jednotami a
úřadovnou Obce. V některých případech
jsem našel porozumění pro spolupráci, ale
v mnohých případech jsem poznal straš-
nou nedbalost. Po všechna léta jsem žádal,
aby zemřelí, noví, vystouplí členi mně byli
hlášení ihned po schůzi anebo v nejkratší
době a nikoliv až teprve na čtvrtletních
zprávách. Ale žádost byla, je a snad bude
marna. Mám pouze několik vzorných jed-
natelů a jednatelek, kteří tak činí, ostatní
však nikoliv. Člen (členka), který je přijat
ve schůzi třeba 10. ledna, je mně hlášen
na čtvrtletní zprávě, kterou dostanu až 15.
dubna. V některých případech mně je však
poslána čtvrtletní zpráva až za půl roku.
Jak k tomu přijde tento nový člen, že je
tak pozdě hlášen k Obci? Ale ještě drasti-
čtější je případ úmrtí. Člen (členka) ze-
mře 10. ledna a jest mně ohlášen až na
čtvrtletní zprávě za mnoho měsíců. Jak k
tomu přijde Obec, že se mrtvému posílá

mnoho měsíců náš orgán? A těchto případů mám velmi mnoho. Jest však nedůstojné těch úředníků, kteří tyto chyby dělají a když jim to některý člen vytkne, tak se prostě vymluví: "Já to poslal do úřadovny, ale bratr jednatel to neopravil." To jest velmi ubohá výmluva.

Já uschovávám v pořadači dopisů každý kousek papírku do úřadovny zaslaný, tím spíše úřední dopisy a proto mohu každou chvíli komukoliv předložit korespondenci jednot.

Další nekonání povinností jest, neoznámení změny bydliště. Tento ošklivý zlořád se snad nedá napravit. Což pak je to tolik práce napsat, třeba jen na lístek, těch několik slov změny adresy? Když však někdy dostanu tuto změnu, není uvedena stará adresa, a jelikož se třeba stane, že mám v adresáři několik jmen stejných, jak mám vědět, který z nich se přestěhoval? U sester jest další potíž při provdání. Často mne toto není oznámeno a za nějaký čas dostanu oznámení, že sestra M. N. vystupuje. Když ji v seznamu hledám, její jméno neznajdu a teprve po dotazu u jednoty jest mi sděleno, že se ona sestra před 2 roky

provádala. Těchto křiklavých případů mám také mnoho.

Bratři účetníci nebo sestry účetnice nevědí, co znamená na čtvrtletních zprávách slovo *adresa*. Napiší mně jméno člena neb členky a hned vedle jest odstavec s nadpisem "*adresa*", ale to zůstane prázdné.

Jména členů-vojínů neb sester zašlete ihned po jejich odchodu, s jejich domácí adresou. Toto připomínám stále, ale také marně.

Obnos do Sjezdového fondu zašlete zvlášť a nikoliv na stejném čeku s příspěvkem. Tento fond zůstává stále, i když se sjezd nekoná a proto nyní po uplynutí roku 1943 zašlete z každého člena neb členky 10c. Veškeré čeki neb Money Orders, at' je to za cokoli, vystavujte jedině na jméno: American Sokol Union.

Ukončuji své novoroční přání v očekávání, že se mně alespoň částečně vyplní. A jako v dřívějších článcích, končím připomenutím — pište do úřadovny v každém případě, jest to úřadovna naše.

Srdečně vás všechny v roce 1944 zdraví

váš jednatel.

K. M. Prochal:

V GENEVA, N. Y., V CLEVELANDU, O., U NAŠICH V KANADĚ A JEŠTĚ V CLEVELANDU.

(Dokončení.)

Vlak se rozejel a město se sune nazad. Zprvu volným tempem a stále rychleji a rychleji. Brzy otevírá se podzimní krajina a steré stromy, keře, pole a luka, zladená úsměvem pozdního sluníčka neustále letí, letí kamsi daleko za nás. Rychle se tmí. Kolejnice duní a vlak se prodírá do tmy. V dálce před námi, kde nebe dosahuje země, začínají hvězdy. Hvězdy tkví nehybně, světla na farmách ubíhají zase dozadu. Vracím se domů.

Konečně i všechny formality hraničního přejezdu jsou vyřízeny a znaven ulehám. Ale usnouti nemohu. Znovu probíhají myslí ty tři dny mezi našimi v Kanadě.

Byly dvě hodiny a dvacet minut, když zpožděný vlak přijel do Toronta. Bratři O. J. Menčík, starosta, a Míra Plishke, náčelník Sokola v Toronto, hned po příjezdu mne vzali na schůzku s místními novináři, kteří i přes značné vlakové zpoždění dosud čekali. Déle než hodinu se vyptávali v hotelu "The Royal York" na podstatu sokolství, na naši činnost ve Spojených Státech, na život v staré domovině a sokolské sna-

žení v celém světě. Na účast zahraničních Čechoslováků v boji za svobodu, na "vyrovnaní s Němci", na poválečné uspořádání Československa. Zajímali se o vztahy k druhým národům, zvlášť k Rusku a Polsku.

Po obědě ve stejném hotelu, kde byl jsem ubytován, provedl mne s bratry Menčíkem, Plishke a Hávlíkem br. Gustav Přístupa městem. Toronto je hlavním městem provincie Ontario a v roce 1941 čítalo 638,271 obyvatel, kterýžto počet se za poslední dvě léta hodně zvýšil. Má velký přístav na jezeře Ontario, je městem obchodu a průmyslu. Všechny významnější budovy, radnice, universitní budovy a další a další, jsou stavěny v staroanglickém slohu, budovy postavené v posledních letech jsou moderní.

Na chvíli zastavujeme pak u Přístupů. Leč byli jsme zde pouze několik minut, už zavolal br. Kořeň, že pro mne jede. Večeře u krásné slovenské rodiny. Syn, velmi dobře školený houslista přednesl několik neznámých skladeb za pianového doprovodu své sestřičky. Jak zde bylo příjemno! Leč

bylo nutno odejet do tělocvičny torontského Sokola, kde byla uspořádána dnešní slavnost. Předsedal br. Koreň za velké účasti zdejšího našeho lidu, a posluchači byli pozorní. Byly hrány národní hymny, prosloveny řeči o významu 28. října pro československého člověka i pro svět a vzpomínalo se dvaceti krásných let Čsl. republiky. Promluvil Rev. Dr. Peter Bryce, honorární konsul Čsl. republiky Horace H. Van Wart a nakonec i já.

Byl to dobrý večer. Leč žel, nemohl jsem mezi našimi déle zůstat. Bratři mne odvezli na podnik odbočky Československého Národního Sdružení v západním Toronto. I zde byla pěkná účast. Byl jsem pozorně vyslechnut a potom jsem zodpověděl řadu dotazů — o nás, o Rusku a Polsku, o jednotnosti našeho úsilí, o našem nezasahování do věcí, které si osvobozený národ sám vyřeší a vyřídí.

Vrátil jsem se nakonec ještě do první schůze, kde byly promítány obrázky z čsl. armády na Rusi. Potom následovala rozmluva s mnohými kanadskými sokolskými pracovníky a pracovnicemi v boji za svobodu. Už pozdě na noc zapadl jsem ještě na chvíli k laskavým manželům Přístupovým pohovořit si trochu o rušném dnu a užít jejich vzácného pohostinství.

Bylo již hodně pozdě, když mne bratr Přístupa dovezl do hotelu, kam následujícího jitra už zase o osmé hod. pro mne přijel, aby se svou chotí a jednou z torontských novinářek mne dovezl as 100 mil na sever do Batavy.

Byl jasný den. Na pravé straně jezero, na levé země rozepjatá do nesmírné dálky a v dálce trochu pahorků. Města, která jsme projížděli, se teprve probouzela k životu. Cesta rychle ubíhala při zodpovídání dotazů, vznášených zvláště novinářkou, která měla na starosti československý značkovací den (Tag day) v Torontu, konaný následující soboty, pro jehož publicitu sháněla informace o nás, o pomocné i osvobozené akci. (Hned po příjezdu požádal jsem Čsl. národní radu o zaslání letáků, obrázků i matric k použití pro propagandu a k úspěchu velkého podniku.)

Ale už je tu batawská továrna a my zajíždíme k manželům Hrachovcovým. Po zdravý, stisky rukou a radostné úsměvy. Snaha o sprátení s jejich malou dceruškou měla dobrý úspěch. Brzy se vzácně milou srdečností podává pečlivá sestra Hrachovcova chutný oběd a později i večeři, které byl přítomen i br. T. J. Bat'a. Měla navrženo a napečeno tolik vzácných věcí, že nám bylo líto, jestliže jsme nemohli vyhovět jejím žádostem a bráti si znovu a znovu.

Nu, jak se říkalo doma: oči by chtěly, ale ústa nemohou . . .

Pak přichází další bratři; zdravíme se a rozmlouváme, abychom se nakonec šli projít městečkem, které je položeno na břehu řeky Trent a skládá se ze tří částí. V první mají své domovy naše sestry a bratři, v druhé všichni ostatní, kteří jsou zaměstnání v podniku Tomáše J. Bati. Všechny domky jsou útulné a ke každému přiléhá pěkná zahrádka. Část třetí je podnik samotný. Vysoká, prostorná budova, ohnivzdorná, důkladně stavěná a s velkou společnou jídelnou. Vedle obuvi vyrábí se zde mnoho věcí, potřebných v kanadském průmyslu. Je zde už také úplně nová budova, v níž vedle obchodů je umístěn i poštovní úřad. A mají tu nádhernou budovu, v níž vedle opravdu pěkné tělocvičny je i klubovna a knihovna. Všecko září čistotou a k večerní oslavě je krásně vydekorována, jako jsem mezi námi už dlouho neviděl. Mínil jsem vložit obrázek ze slavnosti z Batawě do této zprávy. Žel, že jsem nemohl žádný získat.

Sestry a bratři z Batawy nejsou nám v Obci neznámí. 26 bratří a 3 sestry se podílelo na společných prostrných o hlavním dnu našeho sletu v Chicagu v roce 1941. Byli první kanadskou jednotou, která se takto našich sletů účastnila. Přes velké obtíže přijeli tehdy ve velkém počtu a získali si pozornost a lásku nás všech.

Jednotu svoji založili v dubnu 1940. Neměli ani místnosti, ani nářadí, ba ani cvičebních pomůcek. Měli ale sokolského ducha, víru v národ a v srdcích jediný cíl: dělat čest svému národu a všem těm, které zanesl osud na pohostinnou půdu Kanady. Měli i znalost o sokolských snahách o lepšího člověka tělem, duchem i srdcem a dovedli si poradit. Svou ustavující schůzi oknali ve volné přírodě, na louce mezi Frankfordem a nynější obcí Batawou. Počud počasí dovolovalo, cvičili pravidelně venku na prozatímně upraveném cvičišti. Cvičili žáci i muži, žáčky i ženy. Poslali jsme jim tehdy cvičební pomůcky. A jejich ženy obstaraly cvičební úbory. Br. Hrachovský píše:

“U mužů tvořila úbor bílá tílka a krátké bílé kalhoty. Ženy si ušily tmavomodré krátké kalhotky a bílé halenky. Žáci i žáčky měli stejné úbory jako doma v Československu.

Cvičební nářadí jsme si byli nuceni rovněž zhotovit sami. Byla to hrazda, kruhy, koza, tyče pro skok vysoký a kladina. Když jsme byli již tak vybaveni, odhodlali jsme se uspořádati první veřejné cvičení. Konalo se v sobotu odpoledne 22. září 1940.

Přišli i hosté z Toronta a naši kanadští přátelé z blízkého okolí. Návštěva byla poměrně malá, neboť dosud nás v našem okolí málo znalo a o naši činnosti mnoho nevěděli. Cvičení započalo vztyčením vlajek. Knástupům jsme hráli pochody z gramofonových desek. Při cvičení mužů a žen jsme si počítali. Žačky cvičily pak se zpěvem. Nejlépe se zhostily svého úkolu ženy. V celku jsme nebyli sami s sebou spokojeni a umínili jsme si, že příštím rokem to musí být lepší. Při tělocvičné akademii, pořádané 2. listopadu 1940 na oslavu výročí 28. října, zacvičili muži šestici a žáci prostná s praporky. Tím byla cvičební činnost pro rok 1940 ukončena. Pro pravidelné cvičení nebylo totiž žádné místnosti."

Ze sletu v Chicagu, kde se seznámili s bratry a sestrami z celé téměř Ameriky a navázali s nimi styky pro další činnost, odnesli si kanadští domů mnoho pěkných dojmů. Rádi vzpomínají na chvíle v Chicagu ztrávené. Bratrsky se zde pobavili a s námi zazpívali. Vzpomínají i Ládi T. Kadlece, který nás již navždy opustil . . . A odtud si také odvezli slib sokolů clevelandských, že je v činnosti jejich podepřou.

Clevelandští navštívili je o veřejném cvičení, konaném 7. září 1941. Zacvičili tu čtrnáctku a zatančili radostnou "Besedu". A v roce 1942 navštívili — celkem 35 bratří a sester — Batawu znovu. Znovu obohatili veřejné cvičení svým vystoupením a získali si vděčnost všech batawských, kterou jim Batawa oplátila svým zájezdem do Clevelandu v roce 1943.

V Clevelandu pak se jim dostalo takového přivítání a takové pozornosti, že se vraceli domů plni nadšení. Příčiní se proto, aby jejich vzájemné styky zůstaly navždy stejně vřelé.

Ale batawští vykonali i jiné zájezdy. V roce 1941 najeli do městečka Marmory a do Toronta. V obou městech cvičili.

Veřejné cvičení, pořádané 5. července 1942 pod jménem "United Nations Day" společně s Batawskou odbočkou kanadského Čsl. Národního Sdružení a za součinnosti kanadské armády i letectva bylo jejich vystoupení největším podnikem v roce, ba největším československým podnikem v Kanadě vůbec. Vedle clevelandských přijel i zástupce Obce br. Konečný vedle četných bratří a sester z Toronta. Mezi 4,000 účastníky byli dva kanadští ministři, zástupci mnoha spojeneckých národů, zástupce čsl. letectva a mnoho jiných významných hostů.

Od nového roku 1943 dostali od bratra T. J. Batí k dispozici tělocvičnu v nově po-

stavené budově. Většina bratří cvičí v kanadské rezervní armádě a střídavě bývá na týdenním výcviku ve vojenském táboře u Ottawy.

Na oslavu 25. výročí osvobození Čsl. republiky připravili batawští akademii s vzorným programem, znamenitě provedeným. Po hymně "O Canada" promluvil velmi pěkně br. T. J. Baťa. Dr. W. Shmolka zapěl za pianového doprovodu sl. Soni Pečmanové, obou z Montrealu, dobře ovládaným hlasem "Modlitbu za Čsl. mučedníky" na slova kapitána R. Nekoly, a Bedřicha Smetany: "Nekamenujte proroky" vedle Dvořákovy "Biblické písně".

Žáci přesně připraveni náčelníkem br. J. Janečkem s chutí a vervou zacvičili hezoučké číslo "Malý cvičitel". Bratr A. Novotný přednesl velmi dobře báseň "Krajanům", napsanou nejmenovaným plukovníkem čsl. letců. Sl. Soňa Pečmanová za pianového doprovodu Dra. W. Shmolky zahrála potom na housle Dvořákovu "Baladu" (Op. 15) a "Slovanský tanec" číslo 2. Ton houslí mladé umělkyně je plný a čistý. Však také potlesk dlouho neutuchal. Žáky, nacvičené náčelnicí sestrou Žúrkovou předvedly tanečky, jí sestavené. Bylo to pěkné číslo velmi dobře zacvičené. Představen br. T. J. Baťou, přednesl jsem svůj projev. A potom nastupuje pečlivě nacvičená šestice mužů. Dr. Shmolka za doprovodu sl. Pečmanové zapěl "Naši vlast", píseň ruské armády a jinou krásnou píseň "Vypukne válka zítra?" Sl. Pečmanová za doprovodu Dr. Shmolky přednesla na housle Fibichovu "Báseň" a Novákovy "Slovačky". Muži zacvičili na bradlech. Svými vrcholnými cviky se jistě přičinili o znamenitý průběh a zdar večera. Posledním číslem programu s takovým úspěchem provedeného byl živý obraz. Při obrazu zavládlo naprosté ticho, rušené jen tu a tam silnějším vydechnutím. Pak naše hymny. A tak celý večer byl vzácný, povznesený.

Prostorná síň byla plně zaplněna. A když vše skončilo, jen pomalu se účastníci rozházeli. Rozmlouváme ještě chvíli o sokolské činnosti, z níž je patrné, že každý pracuje, aby země, v níž se zrodil on i otcové a dědové jeho, byla volna. Většina se už těší domů a ze srdcí si přeje, aby to bylo brzy. Aby utrpení našich předrahých doma bylo skončeno, aby nepřátelé, z jichž rukou kape krev, musili se podrobit vyúčtování . . . Sokolská práce je batawským radostí i snad jedinou starostí jejich života v této zemi. Od sokolské práce, od práce národní nikdy neodejdou!! Zde hledají štěstí poctivého života, štěstí práce, štěstí činu.

A po slavnosti ještě na chvíli zapadáme k manželům Kratochvilovým. Poslední stisk rukou, vstupujeme do auta, a ti drazí bratři i drahé sestry zůstávají za námi: br. Daičar, Janečka, Bat'a, Meisel, Václavík, Šícha, manželé Hrachovcavy a všichni druzí... Ach vzpomínám a nikdy nezapomenu.

Po obloze svítí polární záře. Znavení, každý se svými myšlenkami díváme se, jak se do noci ztrácí a ztlhlí jedeme zpátky do Toronta.

V pondělí ráno procházím obchodní částí města. Na ulicích, v obchodech, všude je plno lidí. Všude vojsko, muži i ženy. S bratrem Karlem Buzkem jdu do úřadoven Ústředny československého národního sdružení, jehož je tajemníkem. Tři sestřičky, s kterými jsem se pozdravil již při sobotní

oslavě, mají na pilno. Nahližím do knih, do korespondence, do záznamů o přimech a vydání a vidím, že se zde dělá veliká, dobrá práce a že je zde "za málo peněz hodně muziky".

Navštěvuji ještě závod, jehož šéfem je br. Menšík, ale nezastihuji ho. Jen br. Plishke. Má některá přání. Pokud bude možno, v Chicagu rádi vyhovíme. A na konec volám ještě bra. Fřistupu, děkuji mu za všechno, co pro mne se svou paní vykonal. Pak již opravdu poslední chvíle a na vlak, k chicagskému...

* * *

Dnes, kdy píši tyto řádky, kdy nejsem již tak znaven, je mi teskno. Drazí bratři a sestry! My se ještě uvidíme! V duchu vám tisknu bratrské a sesterské ruce.

VEČERY SOKOLSKÉ MLÁDEŽE.

PRO VZDĚLAVATELE JEDNOT!

Ústřední vzdělávací sbor AOS. vzhledem k tomu, aby v naší sokolské mládeži vedle amerického citění bylo též utvrzeno citění českého původu a seznámena byla s národem a vlastní jejich rodičů v první generaci, jakož i v mládeži druhé neb třetí generace, o kterou upřímně řečeno tak málo jsme se byli postarali, předkládá vzdělávatelům jednot námět na večírek mládeže, na kterém tato sama bude promlouvat o význačných dobách a místech slavné historie národa českého.

Podle dosažených výsledků ve směru tom budou následovati propracované návrhy na další večírky a záležitosti jen na jednotách a jejich vzdělávatelích, aby s pochopením podjali se této práce a snažili se večírky mládeže uskutečnit. Dobrá vůle s vytrvalostí nevšední zajisté přinese zasloužené ovoce. Jest třeba vybrati schopné a nadané hochy a děvčata k proslovům a s nimi nastudovati pečlivě postupný program večírku, tak aby zanechal hlubší dojem a pochopení nejen v přednášejících, ale i v přítomné mládeži sokolské jako posluchačů. Očekávajíc pravé pochopení naší snahy na povzbuzení českého citění v naší sokolské mládeži, přejeme práci vaší Zdar!

MORAVA.

Starosta jednoty případným proslovem zahájí večer.

I. Radhošť (hoch promlouvá).

Radhošť byl posvátným místem starých Slovanů, kam staří Čechové a Moravané chodívali zvláště v soumraku, nosíce v

obět' krmě, v čelo se bijíce a hlásajíce k nim slova pobožná.

Hlavní chrám, z dříví ozdobně stavěný, dělával se ve dví, ve vnějšek čili předsíni a ve vnitřek čili svatyni.

V předsíni po dřevěných stěnách byly řezby umělé, svatyně pak spočívala na sloupech, obestřena byvši oponami. V samém středu jejím stávala hlavní modla, buďto dřevěná, aneb z kovu ulitá, jiné pak menší modly rozestaveny byly po straně. Ve chrámu nacházely se posvátné korouhve, kořisti i zbroje od nepřátel dobyté a bohům obětované. Do chrámu směli vcházeťti jedině kněží, v předsíni staveno na odív, cokoli národ měl drahého a vzácného a celý národ musel odváděti jisté poplatky. Po pádu Tatarů byl posvátný Radhošť spuštěn a vypleněn, v nynější pak době jako památka dob minulých sochou mistra Albína Poláška zvěčněn.

II. Velehrad. (Promlouvá děvče):

Velehrad, památné sídlo knížat a králů říše Moravské. Čím byl Čechům Vyšehrad, sídlo knížat českých, v dějinách národa, tím byl Moravanům Velehrad, pamětník prvých počátků poněnáhu rostoucí moci moravské až do jejího úpadku.

Velehrad byl kolem silně opevněn a odolával často útokům nepřátel. Za panování Mojžíra, Rostislava a Svatopluka krále byl Velehrad obléhán německými vetřelci, ale marně, za to však Němci poplenili a v popel obrátili celé jeho okolí. Z Velehradu Cyril a Methoděj, na žádost knížete Rostislava vyslaní učitelé slovanští, hlásali po Moravě učení křesťanské v jazyku slovan-ském a přičiněním jejich zavedeným způ-

sobem služeb božích slovansky rozšířilo se po celé Moravě, odkudž pak se i do Čech za panování knížete Bořivoje rozšířilo.

III. Svatopluk. (Promlouvá hoch):

Jedním z největších vladařů moravských byl král Svatopluk, za jehožto panování zděděnou říši uprostřed velikých nebezpečností neohroženě a směle, moudře a chytře, mečem i řečí nejen uhájí, ale i znamenitě rozšířil a upevnil. Rozděliv říši svou mezi tři syny, nejstaršímu Mojžírovi svěřil spolu vrchní moc nade mladšími bratry, na smrtelném pak lůžku povolav syny před sebe, svazek tří prutů jednomu po druhém předložil a zlámati kázal. Čehož když nemohli dovésti, rozvázav pruty, podal každému jeden z nich, jež bez nesnáze zlámali. Příkladem tím živě bratřím představil potřebu svornosti, mladším pak zvláště poslušnosti naproti bratru staršímu, jakoby moudrý panovník předvídal pohromu, jež na říši velkomoravskou po jeho smrti se dostavila. Po vpádu Maďarů roku 907 ve veliké bitvě u Prešpurku, v níž padl vévoda bavorský a mnoho čelných mužů z říše německé, zahynul i Mojžír se svými. Od té doby jméno moravské mizí z historie po celé století a země moravská stala se kořistí sveřepých Maďarů.

IV. Olomouc. (Promlouvá děvče):

Sídlo vévody moravského Břetislava I. stalo se v dějinách památným místem moravským. Tam uvedl Břetislav svoji manželku mladou Jitku, nejkrásnější kněžnu věku svého, kterou uchvátil z kláštera svinibrodského. Jednoho dne u večer vloudil se s družinou svou do kláštera a chopiv se jí, ana právě ze dveří kostelních vystoupila, odnesl ji v náručí svém. Když pak na pokřik strážců brány klášterní zavřeny a řetěz přes ně zatažen, on mečem jej přetav, s krásnou kořistí na rychlém koni uniknul. Břetislav I. osvobodil Moravu od Maďarů a připojil tuto k Čechám jako vévodství se sídlem v Olomouci.

Olomouc v roce 1240 při vpádu Tatarů na Moravu byla hrdinsky uhájena Jarošem ze Slivna, který v boji zabitím Kublajevic, jednoho z knížat Čingischánova, bitvu rozhodnul, načež Tataři v útěku svém z Moravy do Uher se obrátili.

K Olomouci vztahují se mnohé dějinné události, z nichž nejmůtnější se pojí ku zavraždění krále Václava III., posledního z panujícího rodu Přemyslovců, kteří vládli v Čechách po celých šest století.

Zavražděním posledního Přemyslovce Václava III. octnul se stát český na kraji záhuby, neb nevědělo se, kdo by měl právo na uprázdněný trůn český. Spory a hádky tím povstaly vedly k domácím rozbrojům

a v nastalém bezvládní jak po celé zemi, tak hlavně v Praze, sídelním městě, nastal urputný boj mezi stranami politickými, hlavně pak mezi domácí slechtou a měšťany. Spory pak urovnány po vystřídání se nápadníků na trůn český, provdáním Elišky, spanilé to dcery krále Václava III. za Jana Lucemburského, čímž nastoupil vládu v Čechách rod lucemburský.

V. Moravské pole. (Promlouvá hoch):

Na trůně českém od roku 1253 do roku 1278 vládl král Přemysl Otakar II., nazývaný králem "zlatým" v českém národě, králem "železným" jeho nepřátely. Za jeho 25letého panování stát český rozšířil hranice své znamenitě a více než zdvojnásobil moc svou uvnitř i vně, tak že ve sporných otázkách tehdejšího věku stal se na čas jednou z předních mocností v Evropě. Že rostoucí moc českého státu vyvolala nevráživost u Němců, proto piklemi a zradou usilovali o zničení Otakara a jeho moci. Král Rudolf Habsburský, ač poután byl svazky rodinnými ku Otakarovi, ve své zpupné panovačnosti požadoval stále víc a více ústupků, aby úplně byla zlomena moc Otakarova, čím míra trpělivosti byla dovršena a tak došlo k válce.

Na Moravském poli, kde před 18 lety dobyl skvělého vítězství nad Maďary a Tataři setkala se obě vojska ku rozhodné bitvě, která zradou Miloty z Dědic, jenž se zálohou v rozhodném okamžiku jsa volán, dal se na útěk, byla ztracena a sám Otakar v ní zahynul.

Před bitvou v předvečer svolal k sobě náčelníky vojska a bezbranný postaviv se mezi ně, pravil: "Obdržel jsem výstrahu, že i mezi vámi nachází se zrádci, nemohu tomu věřiti, ale je-li kdo mezi vámi, předstup a pomsti se na mně hned na tomto místě. Lépe bude, umru-li já dnes sám, nežli aby zítra tisícové se mnou stali se obětí zrady." Nenašel se ovšem tak drzý člověk, aby tak učinil a všichni přísahali, že chtějí nasaditi hrdla i statků za svého krále. Následujícího však dne zrádcové své hanebné dílo provedli a jemu za obět' zahynul jeden z nejznamenitějších králů v dějinách národa českého.

VI. Hodonín. (Promlouvá děvče):

Pro nás Čechy a Slováky Hodonín na Moravě chová vzácnou vzpomínku, ježto v útulném jeho prostředí byla kolébka velkého Čechoslováka, nesmrtelného našeho tatíčka, presidenta Osvoboditele Tomáše Masaryka. Tam z nepatrných a neznámých světa rodičů zrodil se syn, který prodělav trpkou zkoušku životního zápasu, vyšinul se hlubokým a všestranným vzděláním, filosofickým a státnickým věhlasem na nej-

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Cvičení žákyň I. třídy pro slet župy Střední AOS. 1944.

Svičení je společné pro žákyň I. a II. třídy.

Žákyň I. třídy cvičí ve dvojicích.

Žákyň II. třídy v trojicích.

Pro vystoupení na sletě je celkový útvar žákyň I. na obou stranách útvaru žákyň II. třídy, které jsou prostřed.

Rozstup na značkách.

Základní postavení: Stoj spatný — připážit, ruce otevřené, palce napřed.

ODDÍL I.

Takt 4/4.

- I. 1. Předpažit, palce nahoru
2. výdrž
3. vzpažit, palce nazad
4. výdrž
- II. 1. upažit, dlaně nahoru
2. výdrž
3. připážit, palce napřed
4. výdrž
- III. — IV. = I. — II.
- V. 1. upažit, dlaně nahoru
2. výdrž
3. ohnout upažmo, ruce nad rameny sklopené
4. výdrž
- VI. 1. mrstit stranou, dlaně nahoru
2. výdrž
3. připážit, palce napřed
4. výdrž
- VII. — VIII. = V. — VI.
- IX. 1. ruce v bok, hřbety opřít — stoj přednožmo levou
2. přisunem levé stoj spatný
3. stoj přednožmo pravou
4. přisunem pravé stoj spatný
- X. 1. mírný záklon
2. mírný předklon
3. vzpřím
4. výdrž
- XI. 1. stoj únožmo levou — mírný úklon vlevo
2. vzpřím — přisunem levé stoj spatný
3. stoj únožmo pravou — mírný úklon vpravo
4. vzpřím — přisunem pravé stoj spatný
- XII. 1. mírný záklon
2. mírný předklon

3. vzpřím — třít dolů, palce napřed
4. výdrž
- XIII. 1. stoj zánožmo levou — zapažit, dlaně nahoru
2. výdrž
3. přisunem levé stoj spatný — připážením předpažit, hřbety nahoru
4. výdrž
- XIV. 1. stoj zánožmo pravou — připážením zapažit, dlaně nahoru
2. výdrž
3. přisunem pravé stoj spatný — připážením předpažit, hřbety nahoru
4. výdrž
- XV. 1. upažit, hřbety nahoru
2. výdrž
3. připážit, palce napřed
4. výdrž
- XVI. 1. ruce v bok, hřbety opřít, předklon prohnuty
2. výdrž
3. vzpřím — třít dolů, palce napřed
4. výdrž.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou.

ODDÍL II.

Takt 2/4.

- I. 1. a. 2. a. Ruce v bok, hřbety opřít a měnný krok levou vpřed o 1/3 značky
- II. 1. a. 2. a. měnný krok pravou vpřed
- III. 1. a. 2. a. měnný krok levou vpřed (o značku vpřed)
- IV. 1. a. 2. tři podupy na místě (pravá, levá, pravá)
- V. 1. a. 2. a. mírným stojem výkročným vlevo stranou čtyři podupy na místě (levá-pravá-levá-pravá)
- VI. = V. stejné, ale vpravo stranou, podupy pravá-levá-pravá-levá
- VII. 1. a. 2. a. cvičenky ve dvojicích! na první dobu, půlobrat čelem k sobě a měnný krok levou vpřed ("Pravá" cvičenka 1/2 obrat vlevo — "levá" 1/2 obrat vpravo) po dokončení měnného

- kroku nachází se mezi značkami, čelem k sobě
- VIII. 1. a. 2. tři podupy na místě (pravá-levá-pravá)
- IX. — XII. na první dobu podají si pravé ruce ve výši ramen, levá v bok, hled do očí a dvěma měnnými kroky, začíná levá, zátočka vpravo, po dokončení zátočky čelem zevnitř, vedle sebe (počítej: raz, a, dva, a, raz, a, dva, — dvakrát!)
- XIII. 1. a. 2. a. pustit, ruce v bok a měnný krok levou vpřed na značku — cvičenky jsou zády k sobě
- XIV. 1. a. 2. tři podupy na místě (pravá-levá-pravá), je-li třeba, první podup překrokem pravou, aby se dostala cvičenka na značku
- XV. 1. a. 2. a. "Pravá" cvič. půlobrat vlevo, "Levá" půlobrat vpravo, čtyřmi podupy na místě (levá-pravá-levá-pravá)
- XVI. 1. a. 2. a. tři silnější podupy na místě (levá-pravá-levá).

CVIČENÍ SE OPAKUJE CELÉ, JEŠTĚ JEDNOU, S ROZDÍLEM: PRVÉ TŘI TAKTY MĚNNÝ KROK, ZAČÍNÁ LEVÁ, ALE VZAD!

Při druhém opakování, v taktu XVI., s posledním podupem trčít dolů, palce napřed.

ODDÍL III.

Takt 3/4.

Poznámka: Nutno cvičit plynule, v rytmu valčíku. Nácvik je snadný, jest-li vedoucí cvičení plynule ukáže.

- I. 1. Ruce v bok, hřbety opřít — mírný stoj výkročný levou stranou
2. přisunem pravé výpon
3. stoj spatný
- II. = I. opačně
- III. 1. 2. 3. mírný stoj výkročný vlevo stranou
- IV. 1. přisunem pravé stoj spatný
2. 3. výdrž
- V. — VIII. = I. — IV. opačně.
- IX. 1. **Pravá:** půlobrat vlevo do stoje zánožného pravou
2. 3. výdrž
Levá: opačně
- X. 1. **Pravá:** přisunem pravé stoj spatný
2. 3. výdrž
Levá: opačně
- XI. 1. **Pravá a Levá:** předklon prohnutý
2. 3. výdrž

- XII. 1. **Pravá a Levá:** vzpřim
2. 3. výdrž
- XIII. 1. **Obě stejně:** stoj výkročný levou vpřed — mírné otočení trupu vpravo
2. přisunem pravé výpon
3. stoj spatný
- XIV. 1. **Obě:** stoj výkročný pravou vpřed — mírné otočení trupu vlevo
2. přisunem levé výpon
3. stoj spatný
- XV. 1. **Obě:** stoj výkročný levou vpřed
2. 3. výdrž
- XVI. 1. **Obě:** přisunem pravé stoj spatný — trčít dolů, palce napřed
Cvichenky jsou čelem proti sobě, na předpažení vzdáleny
2. 3. výdrž
- XVII. 1. **Obě:** stoj zánožný levou — zápažit, malíky nahoru
2. 3. výdrž
- XVIII. 1. 2. 3. výdrž
- XIX. 1. **Obě:** klek levou — předpažit vzhůru, uchopit za ruce
2. 3. výdrž
- XX. 1. prohnout v kříži — hlavy vztýčit
2. 3. výdrž
- XXI. — XXIV. výdrž (12 dob)
- XXV. 1. 2. 3. **Obě:** vzpřim — vztyk do stoje zánožného pravou — předpažit zevnitř
- XXVI. 1. 2. 3. přisunem pravé stoj spatný (paže výdrž)
- XXVII. 1. mírný předklon, hled vzájemně do očí — šířeji předpažit zevnitř v uchopení rukou
2. 3. výdrž
- XXVIII. 1. **Obě:** vzpřim — pustit, ruce v bok, hřbety opřít
2. 3. výdrž
- XXIX. 1. **Pravá:** půlobratem vpravo stoj výkročný pravou stranou — mírný úklon vlevo
2. přisunem levé výpon — vzpřim
3. stoj spatný
Levá: opačně
- XXX. = XXIX.
- XXXI. 1. **Pravá:** stoj výkročný pravou stranou na původní značku — trčít stranou, hřbety nahoru
Levá: stejně, ale opačnou nohou
- XXXII. 1. **Pravá:** přisunem levé stoj spatný — připažit, palce napřed
2. 3. výdrž
Levá: stejně, ale opačnou nohou.

Celé cvičení se opakuje ještě jednou!
Hudební doprovod bude uveřejněn v T. H. v únoru.

Cvičení zákyň II. třídy pro sletu župy Střední AOS. 1944.

Cvičení je společné pro zákyň I. a II. třídy.

Zákyň I. třídy cvičí ve dvojicích.

Zákyň II. třídy v trojicích.

Pro vystoupení na sletě je celkový útvar zákyň I. na obou stranách útvaru zákyň II. třídy, které jsou uprostřed.

Rozstup na značkách.

Základní postavení: Stoj spatný — připažit, ruce otevřené, palce napřed.

ODDÍL I.

Takt 4/4.

- I. 1. Předpažit, hřbety nahoru
2. výdrž
3. upažit, hřbety nahoru
4. výdrž
- II. 1. ohnout upažmo, ruce nad rameny sklopené
2. a) mrštit stranou, dlaně nahoru
3. připažit, palce napřed
4. výdrž
- III. — IV. = I. — II.
- V. 1. předpažením vzpažit, palce nazad
2. výdrž
3. skrčit upažmo, ruce nad rameny sklopené
4. výdrž
- VI. 1. mrštit stranou, dlaně nahoru
2. výdrž
3. připažit, palce napřed
4. výdrž
- VII. — VIII. = V. — VI.
- IX. 1. ruce v bok, hřbety opřít — podřep přednožmo levou — mírný předklon nalevo
2. vzpřim — vztyk a přisunem levé stoj spatný
3. podřep přednožmo pravou — mírný předklon napravo
4. vzpřim — vztyk a přisunem pravé stoj spatný
- X. 1. výpon — mírný záklon v lopatkách
2. vzpřim — podřep (kolena u sebe)
3. vztyk — stoj spatný
4. výdrž
- XI. 1. podřep únožmo levou — mírný úklon vlevo (hled na špičku levé nohy)
2. vzpřim — vztyk a přisunem levé stoj spatný (hled přímo)
- XII. 1. výpon — mírný záklon v lopatkách
2. vzpřim — podřep (kolena u sebe)
3. vztyk — stoj spatný — trčít do-

lů, palce napřed

4. výdrž

- XIII. 1. skrčit zapažmo, ruce vtýčit, palce dovnitř — stoj zánožmo levou
2. výdrž
3. trčít vpřed, ruce vztýčené — přisunem pravé stoj spatný
4. výdrž
- XIV. 1. skrčit zapažmo, ruce vztýčené — stoj zánožmo pravou
2. výdrž
3. trčít vpřed, ruce vztýčené — přisunem levé stoj spatný
4. výdrž
- XV. 1. skrčit zapažmo, ruce vztýčené
2. výdrž
3. trčít stranou, ruce vztýčené
4. výdrž
- XVI. 1. ruce v bok, hřbety opřít — předklon prohnutý
2. výdrž
3. vzpřim — trčít dolů, palce napřed
4. výdrž.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou!

ODDÍL II.

Takt 2/4.

- I. 1. a. 2. a. Ruce v bok, hřbety opřít a polkový krok levou vpřed o 1/3 značky
- II. 1. a. 2. a. polkový krok pravou vpřed
- III. 1. a. 2. a. polkový krok levou vpřed (na značku)
- IV. 1. a. 2. tři podupy na místě (pravá-levá-pravá)
- V. 1. a. 2. a. mírným stojem výkročným vlevo stranou, čtyři podupy na místě (levá-pravá-levá-pravá)
- VI. 1. a. 2. a. stejné, ale vpravo stranou, podupy: pravá-levá-pravá-levá
- VII. 1. a. 2. a. **Vnější cvičenky:** na 1. dobu půlobrat ku "Střední" a polkový krok levou vpřed **Střední:** polkový krok levou vzad
- VIII. 1. a. 2. tři podupy na místě (pravá-levá-pravá)
- IX. — XII. na 1. dobu podají si ruce v předpažení zevnitř, jsou čelem dovnitř a provedou osm kratších přisunných úskoků vlevo, až stanou na svém místě, ve stoj výkročném vlevo stranou (na každý takt dva poskoky)

XIII. 1. a. 2. a. pustit, ruce v bok, hřbety opřít a **Střední**: stojem výkročným pravou vpřed na značku, výskok na pravé, pokrčít přednožmo levou, špice napnuta
Vnější: stojem výkročným pravou vzad směrem na původní značku, výskok na pravé, pokrčít přednožmo levou, špice napnuta

XIV. 1. a. 2. **Střední**: výskok na levé, pokrčít přednožmo pravou
Vnější: stojem výkročným levou vzad na původní značku, výskok na levé, pokrčít přednožmo pravou

XV. 1. a. 2. **Střední**: výskok na pravé, pokrčít přednožmo levou
Vnější: výskok na levé, pokrčít přednožmo pravou s obrátem vpřed směrem jako "Střední"

XVI. 1. a. 2. tři silnější podupy (pravá-levá-pravá).

CVIČENÍ SE OPAKUJE CELÉ JEŠTĚ JEDNOU S ROZDÍLEM: PRVÉ TŘI TAKTY POLKOVÝ KROK, ZAČÍNÁ LEVÁ, ALE VZAD!

Při druhém opakování, v taktu XVI, s posledním podupem třít dolů, palce napřed.

ODDÍL III.

Takt 3/4.

- I. 1. Mírný stoj výkročným levou stranou — mírný úklon vpravo
 2. přisunem pravé výpon
 3. stoj spatný
 Spojitě předpažit vláčně na levo, ruce sklopené — hled za rukama.
- II. 1. mírný stoj výkročným pravou stranou — mírný úklon vlevo
 2. přisunem levé výpon
 3. stoj spatný
 Spojitě předpažit vláčně na pravo, ruce sklopené — hled za rukama.
- III. 1. 2. 3. vzpřim — mírný stoj výkročným vlevo stranou — upažit vláčně, levá obloukem dolů, ruce sklopené
- IV. 1. přisunem pravé stoj spatný — vláčně připažit, palce napřed
 2. 3. výdrž
- V. — VIII. = I. — IV. opačně
- IX. 1. **Pravá cvičenka**: půlobrat vlevo do stoje zánožného pravou — ruce v bok, hřbety opřít
 2. 3. výdrž
Levá: opačně
Střední: 1. předklon prohnutý,

ruce v bok, hřbety opřít

2. 3. výdrž

X. 1. **Pravá**: přisunem pravé stoj spatný

2. 3. výdrž

Levá: opačně

Střední: vzpřim

XI. 1. **Pravá a Levá**: předklon prohnutý

2. 3. výdrž

1. **Střední**: výpon

2. 3. výdrž

XII. 1. **Pravá a Levá**: vzpřim

2. 3. výdrž

Střední: stoj spatný

XIII. 1. **Pravá**: mírný stoj výkročným pravou vpřed — mírné vytočení trupu vlevo

2. přisunem levé výpon

3. stoj spatný

Levá: opačně

1. 2. 3. **Střední**: upažit vláčně, ruce sklopené

XIV. 1. **Pravá**: mírný stoj výkročným levou vpřed — mírné vytočení trupu vpravo

2. přisunem pravé výpon

3. stoj spatný

Levá: opačně

Střední: připažit vláčně

XV. 1. 2. 3. **Pravá**: otočit trup vpřed a půlobrat vpravo do stoje zánožného levou — předpažit vláčně, ruce sklopené

Levá: opačně

Střední: předpažit vláčně, ruce sklopené (cvičenky jsou vedle sebe, vzdálenost ruce v bok)

XVI. 1. 2. 3. **Všechny**: připažit vláčně (**Pravá a Levá**: přisunem nožných nohou stoj spatný)

XVII. 1. 2. 3. **Střední**: oblouky dovnitř, pravá před levou vláčně, vzpažit zevnitř, ruce stranou vztýčené (dlaně nahoru)

Pravá: stojem zánožným levou klek, ruce v bok

Levá: opačně

XVIII. 1. 2. 3. **Všechny**: výdrž

XIX. 1. 2. 3. **Střední**: oblouky nahoru dovnitř, pravá před levou, upažit vláčně, ruce vztýčit

Pravá: vzpor klečmo levoruč, únožmo pravou, upažením vláčně mírně pokrčít vzpažmo zevnitř pravou, ruka dovnitř sklopená (palce nazad)

Levá: opačně

Poznámka: Vnější ruce "vnějších cvičenek nachází se u rukou cvičenky "Střední".

- XX. 1. **Vnější:** uchopit ruce **Střední** a všechny tělo prohnout, hlavu vztýčit
2. 3. výdrž
- XXI. — XXIV. **Všechny:** výdrž (12 dob)
- XXV. 1. 2. 3. **Střední:** vzpřím a oblouky nahoru, pravá před levou, vláčně odpažit, ruce sklopené
Pravá: vzpřím a předkrokem pravé výdrž v kleku levou — ruce v bok, hřbety opřít
Levá: opačně
- XXVI. 1. 2. 3. **Střední:** výpon — ruce v bok, hřbety opřít
Pravá: vztyk — přisunem levé stoj spatný
Levá: opačně
- XXVII. 1. 2. 3. **Střední:** stoj spatný — předklon
Pravá a Levá: předklon
- XXVIII. 1. **Všechny:** vzpřím
2. 3. výdrž
- XXIX. 1. 2. 3. **Střední:** stojem skřížným, pravá před levou, celý obrat vlevo do výponu spatného a spojitě vláčně upažit, ruce sklopené
1. **Pravá:** stoj úkročný pravou stranou — mírný úklon vlevo
2. přisunem levé výpon — vzpřím
3. stoj spatný
Levá: opačně
- XXX. 1. 2. 3. **Střední:** připážit vláčně — stoj spatný
1. **Pravá:** stoj úkročný pravou stranou — mírný úklon vlevo
2. přisunem levé výpon — vzpřím
3. stoj spatný
Levá: opačně
- XXXI. 1. 2. 3. **Střední:** stojem skřížným, pravá před levou, celý obrat vlevo do výponu spatného a spojitě upažit vláčně, ruce sklopené
1. **Pravá:** stoj výkročný pravou stranou (na původní značku), vláčně upažit, ruce vztýčit
2. 3. výdrž
Levá: opačně
- XXXII. 1. **Střední:** připážit vláčně (vztýčením rukou), palce napřed — stoj spatný
Pravá: přisunem levé stoj spatný — připážit vláčně, palce napřed
Levá: stejné, ale opačnou nohou
2. 3. výdrž.
- Celé cvičení se opakuje ještě jednou!
Hudební doprovod bude uveřejněn v T. H. v únoru.

JOSEF REGNER:

Prostná malých žáků k veřejnému cvičení župy Střední AOS. 1944.

Upozornění: Malí žáci cvičí prostná společně s většími žáky na stejnou hudbu: Prostná žáků VII. sletu 1920 od Karla Pospíšila. Malí žáci cvičí ve středu a větší žáci s tyčemi po straně.

Základní postavení: Stoj spatný, připážit, ruce otevřené, palce napřed.

I. ODDÍL.

- I. 1. Stoj únožný levou, upažit, palce nahoru
2. — 3. —
- II. 1. ohnout upažmo, ruce nad rameny, malíky nahoru
2. — 3. —
- III. 1. mrštit stranou, palce nahoru
2. — 3. —
- IV. 1. přisunem levé stoj spatný, připážit
V. — VIII. opačně I. — IV.
- IX. 1. stoj úkročný levou, upažit, palce nahoru
2. — 3. —

- X. 1. úklon vlevo, ohnout upažmo, ruce nad rameny, malíky nahoru
2. — 3. —
- XI. 1. vzpřím, mrštit stranou, palce nahoru
2. — 3. —
- XII. 1. přisunem levé stoj spatný, připážit
2. — 3. —
- XIII. — XVI. opačně IX. — XII.
- XVII. — XXXII. opakujeme I. — XVI.

II. ODDÍL.

- I. 1. Stoj předkročný levou, předpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- II. 1. předklon, předpažit dovnitř, ruce položit na levé koleno, pravá na levé
2. — 3. —
- III. vzpřím, předpažením vzpažit zevnitř, palce nazad, mírný záklon

- hlavy a v lopatkách
2. — 3. —
- IV. 1. vzpřím, přisunem levé stoj spatný, upažením připažit
2. — 3. —
- V. — VIII. opačně I. — IV.
- IX. 1. výpon, předpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- X. 1. stoj spatný, vzpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- XI. 1. podřep, předpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- XII. 1. vztyk a připažit
2. — 3. —
- XIII. — XVI. opakujeme IX. — XII.
XVII. — XXXII. opakujeme I. — XVI.

III. ODDÍL.

- I. 1. Dřep, předpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- II. 1. vztyk, vzpažit, palce nazad
2. — 3. —
- III. 1. upažit, palce nahoru
2. — 3. —
- IV. 1. dřep, ohnout upažmo, ruce nad rameny, malíky nahoru
2. — 3. —
- V. 1. vztyk, trčít vzhůru, palce nazad
2. — 3. —
- VI. 1. předklon, předpažením zapažit, malíky nazad
2. — 3. —
- VII. 1. vzpřím, připažením předpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- VIII. 1. připažit
2. — 3. —
- IX. — XVI. opakujeme I. — VIII.
- XVII. 1. stoj úkročný levou, předpažením vzpažit, palce nazad
2. — 3. —

- XVIII. 1. otočit trup vlevo, upažit, dlaně nahoru
2. — 3. —
- XIX. 1. otočit trup vpřed, vzpažit, palce nazad
2. — 3. —
- XX. 1. přisunem levé stoj spatný, předpažením připažit
2. — 33. —
- XXI. — XXIV. opačně XVII. — XX.
XXV. — XXXII. opakujeme XVII. — XXIV.

IV. ODDÍL.

- I. 1. Předpažit, palce nahoru
2. ohnout předpažmo, ruce nad rameny, malíky nahoru
3. mrštit vpřed, palce nahoru
- II. 1. zapažit, malíky nahoru
2. předpažit, palce nahoru
3. připažit
- III. — IV. opakujeme I. — II.
- V. 1. upažit, palce nahoru
2. ohnout upažmo, ruce nad rameny, malíky nahoru
3. mrštit stranou, palce nahoru
- VI. 1. předpažit dolů dovnitř, paže se skříží před tělem, pravá vpředu
2. upažit, palce nahoru
3. připažit
- VII. — VIII. opakujeme V. — VI.
- IX. 1. stoj předkročný levou, předpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- X. 1. předklon, zapažit, malíky nazad
2. — 3. —
- XI. 1. vzpřím, předpažit, palce nahoru
2. — 3. —
- XII. 1. přisunem levé stoj spatný, připažit
2. — 3. —
- XVII. — XXXII. opakujeme I. — XVI.

CVIČENÍ VĚTŠÍCH ŽÁKŮ ŽUPY STŘEDNÍ UVEŘEJNĚNO BUDE V ÚNORU!

Závody větších žáků.

- Žáci závodí v družstvech i jednotlivci.
- závod sestává:
 - Jeden oddíl cvičení s tyčí.
 - Bradla nízká.
 - Různosti.
 - Šplh na tyči, 18 stop.
 - Trojskok z místa.
 - Vrh basketballu do dálky.
- Na bradlech a v různostech závodí se v jedné sestavě vylosované ze dvou předepsaných.
- Družstva jsou 5—7 členná, z nichž pět nejlepším se čítají body do družstva. Zda-li je více žáků, závodí jako jednotlivci.
- Při šplhu na tyči, žák stojí utyče, držíc jednu ruku ve výši 3 stop od země a na povel, šplhá. Šplhání skončí dotknutím se značky ve výši 18 stop.
- Trojskok z místa začíná tak, jako skok daleký z místa. Špičky nohou na označeném místě odrazu, pomáháním si švi-

hem paží kupředu, krčením a napínáním kolenou, mocně se odrazivše, dopadáme na obě nohy kupředu, kde nezastavujeme, nýbrž využítujeme dopadu jako odrazu a vykonáme další dva skoky. Lépe řečeno jsou to tři skoky rychle za sebou provedené bez zastavení. Zastavíme se až po dokončení třetího skoku. Délka skoku měří se od odrazu k místu, kde pata nohy bližší k místu odrazu dotkla se země. Pád nazad činí skok neplatný. Každému závodníkovi povoleny jsou tři skoky.

7. Při vrhu basketballem používáme pravidelný basketball. Míč házeme ze stoje rozkročného. Špičky nohou na značce a házeme přes hlavu, držíce míč obouruč. Komihání paží a krčení v kolenou hodně napomáhá. Špičky nebo paty nohou mohou se zvednout od země, avšak skok neb výskok není dovolen. Dotknutí se země před značkou, anebo překročení ji dříve, než míč dopadne na zem, činí vrh neplatným. Každému závodníkovi povoleny jsou tři vrhy.

BRADLA NÍZKÁ.

I.

	Bodů
1. Ze stoje pokos uvnitř bradel z náskoku: výsed přednožmo snožmo na pravou žerd' vně	0.35
2. přešvih přednožmo levou dovnitř a zánožmo levou přes pravou žerd' s celým obratem vlevo do sedu přednožmo snožmo na levé žerdí vně.....	0.65
3. přednožka vpravo přes obě žerdě.....	1.00
	2.00

II.

1. Ze shybu dřepmo uvnitř bradel pokos vněhmatem z náskoku: výmyk závěsem v podkolení roznožmo a oporem patama o spodní část žerdí do sedu roznožmo před rukama	1.00
2. přešvih přednožmo levou dovnitř a nožmo levou přes pravou žerd' s půlobratem vlevo do vzporu ležmo pobok za rukama	0.35
3. přešvih únožmo pravou napřed dovnitř a přešvihem únožmo pravou nazad seskok s půlobratem vpravo.....	0.65
	2.00

RŮZNOSTI.

I.

	Bodů
1. Kotoul napřed do podporu dřepmo.....	0.55
2. chod o rukou do vzporu ležmo za ru-	

kama (nohy zůstávají na místě).....	0.10
3. odrazem rukou potlesk v dlaně (opakujeme třikrát)	0.50
4. leh na prsa, převal stranou do lehu na zádech a kotoul nazad do stoje spatného	0.85
	2.00

II.

1. Ze stoje spatného na zíněnce: předskok snožmo, sedem kotoul nazad do dřepu, předpažit	0.75
2. vztyk a připažit, spád napřed do kliku ležmo za rukama, zvolna vzpor.....	0.75
3. odrazem nohou podpor stojmo rozkročmo (nohy jsou napnuté), kotoul napřed do stoje spatného	0.50
	2.00

ŠPLH NA TYČI 18 STOP.

	Bodů
10 vteřin	10
10.1 "	9½
10.2 "	9
10.3 "	8½
10.4 "	8
11 "	7
11.2 "	6
11.4 "	5
12.1 "	4
12.3 "	3
13 "	2
13.2 "	1

TROJSKOK Z MÍSTA.

	Bodů
18 střeviců	10
17.10 "	9
17.8 "	8
17.6 "	7
17.4 "	6
17.2 "	5
17 "	4
16.9 "	3
16.6 "	2
16.3 "	1

VRH BASKETBALLEM.

	Bodů
30. střeviců	10
29.8 "	9
29.4 "	8
29. "	7
28.6 "	6
28 "	1
27.6 "	4
27 "	3
26.6 "	2
26 "	1

Společná žen a dorostenek.

Sestavili Josef Regner a Milada Prchalová.

(Dokončení ku cvičení uveřejněném v listopadu 1943.)

ODDÍL V.

- I. — II. 1. — 6. Cvičenky zavěsí se v loktech, v nější ruce v bok a zatočí půl kola v levo kolem levé cvičenky
- III. 1. **Vnější cvičenky:** klek na vnější koleno, předpažit vzhůru dovnitř, drží ruku "Střední" cvičenky
Vnitřní: upažit poohnutě
 2. — 3. —
- IV. 1. vztyk a přisunem volné nohy vztyk a zavěsí se v loktech
 2. — 3. —
- V. — VIII. opakujeme I. — IV.
Všechny cvičí stejně:
- IX. 1. stoj úkročný pravou
 2. stoj výkročno skřížný, levá vpředu
 3. stoj výkročný pravou stranou s mírným úklonem vlevo
- X. 1. — 3. rychle vzpřim a cvičí kroky vlevo stranou s úklonem vpravo
- XI. 1. předklon, zanožit pravou
 2. — 3. —
- XII. 1. — 3. výdrž
- XIII. 1. vzpřim, přinožením pravé odrazíme levou do stoje úkročného
 2. stoj výkročno skřížmo pravou vpředu
 3. stoj výkročný levou stranou s mírným úklonem vpravo
- XIV. 1. — 3. opačně XIII.
- XV. 1. předklon, zanožit levou
 2. — 3. —
- XVI. 1. — 3. výdrž
- XVII. 1. vzpřim, skrčit přednožmo levou
 2. třít levou vpřed
 3. přinožit levou
- XVIII. 1. — 3. opačně XVII.
- XIX. 1. čtvrtobratem vlevo stoj výkročný levou vpřed, upažit poohnutě, hřbety nahoru
 2. — 3. —
- XX. 1. čtvrtobratem vpravo přisunem levé stoj spatný, zavěsit se v loktech
 2. — 3. —
- XXI. — XXIV. opakujeme XVII. — XX., ale opačně
Pravá krajní cvičenka:
- XXV. — XXVI. 1. ruce v bok, stoj výkročný pravou stranou
 2. stoj výkročno skřížmo levou vpředu
 3. stoj výkročný pravou stranou
 4. stoj výkročno skřížmo levou vpředu
 5. stoj výkročný pravou stranou
 6. přisunem levé stoj spatný
- XXVII. 1. čtvrtobratem vpravo stoj výkročný pravou vpřed, upažit poohnutě, hřbety nahoru
 2. — 3. —
- XXVIII. 1. čtvrtobratem vlevo a přisunem pravé stoj spatný, ruce v bok
 2. — 3. —
- XXIX. — XXXII. opačně XXV. — XXVIII., ale místo ruce v bok, zavěsí se v loktech
Střední cvičenka:
- XXV. 1. — 3. stojem přednožmo skřížmo pravou dvojný obrat výponem vlevo, upažit poohnutě
- XXVI. 1. ruce v bok, stoj výkročný pravou stranou
 2. stoj výkročno skřížmo levou vpředu
 3. přisunem pravé stoj spatný
- XXVII. — XXVIII. jako "Pravá" cvičenka
- XXIX. — XXXII. opačně XXV. — XXVIII.
Levá krajní cvičenka:
- XXV. 1. klek levou vzad, upažit poohnutě
 2. — 3. —
- XXVI. 1. vztyk a přisunem levé stoj spatný, vzpažit v oblouk, palce nazad
 2. — 3. —
- XXVII. — XXVIII. jako cvičenky "Pravá" a "Střední"
- XXIX. — XXX. opakujeme XXV. — XXVI.
- XXXI. — XXXII. opačně c v XXVII. XXVIII.

Celé cvičení opakuje se ještě jednou.

TÉLOCVIČNA JE ŠKOLOU SOKOLSTVÍ!

TAM PATŘÍ KAŽDÝ BRATR, SESTRA I VŠECHNA MLÁDEŽ!

vyšší místo v republice československé, za jejížto osvobození ze jha habsburského získal sobě zásluh nehynoucích a proto zván jest presidentem Osvoboditelem. Drahé nám jeho jméno zůstane povždy v srdcích věrných a jemu vděčných Čechoslováků navždy uchováno. Celý vzdělaný svět vyjma zavilých našich nepřátelů, nacistických Němců, ctí Masaryka jako největšího státníka své doby.

Tak jako Hus a Havlíček, tak rovněž i Masaryk celým životem svým šel neochvějně za pravdou, i když mu bylo snášeti křivdy od vlastních krajanů, jako tomu bylo v boji proti padělkům podvržených rukopisů královodvorského a zelenohorského, v nichž historické nepravdy měly dokazovati bohatýrské činy našich předků. Povolnými autoritami bylo však dokázáno, že Masaryk měl pravdu a že správným jest jeho heslo: "Pravda vítězí!"

VII. Doslov. (Promlouvá hoch):

Vše, co tuto bylo pověděno o sesterské Morávence, jasně ukazuje, že v našich dějinách jest Morava s jejím boдрým lidem úzce spojena s českou vlastí a že osudy obou zemí stmelily oba kmeny v nerozbornou baštu proti všem úhlavním nepřátelům našim. Byli to Moravané, kteří pod mladým Šlikem hájili do posledního dechu u letohrádku Hvězdy v nešta'stné bitvě bělohorské čest a svobodu národa českého. Morava dala nám Komenského a Masaryka, muže to světové pověsti. A proto my mladí jsme hrdí na vlast našich předků a ctíme její řeč a zpěvy, Inouce stejnou láskou k ní jako k naší nové vlasti americké, která jest naší kolébkou! Proto naše láska, naše snahy a všechny oběti platí stejnou měrou pro obě!

Po tomto doslovu zahraje hudba a není-li této, tedy na piano moravskou hymnu: Moravo, Moravo, Moravičko milá. Po případě, je-li možno, lépe by se hodil pěvecký sbor, který by tuto píseň zapěl.

Na zakoneční večera případně mohly by se promítati obrázky "Krásy Čech, Moravy a Slovenska".

Pozn. red. Předkládáme tuto scénu s tím úmyslem a přáním, aby skutečně byla použita a našimi vzdělavateli se žactvem navučena a při vhodné příležitosti provedena. Nenecháme podobné pomůcky ležeti ladem, nýbrž snažme se jich použít. Jest to pro naši mládež a pro utvrzení jejího ducha mladého v lásce ku staré vlasti a k její řeči.

—ON PAY DAY, BUY BONDS—

Cheer the boys in uniform. Buy U. S. Defense Bonds.

Dr. Fr. Drtina:

EPIŠTOLA O VLASTENECTVÍ.

(Dokončení.)

A národ nespasí dnes ani silné paže, ani hlučné fráse — dobrých nervů, jasných hlav, zdravých rozumů a šlechetných srdcí je nám potřebí. Člověk vzdělaný a upřímně vlastenecký uvědomí si dnes zvláště smysl a pravdu slov Havlíčkových, že "národ nemůže jinak ke konečnému vítězství přijíti, nežli skrze svou vlastní vnitřní sílu, skrze tu váhu, které si dříve sám byl dobyl — vnitřní pak síla národa záleží v jeho vzdělanosti, mohoucnosti, přičinlivosti, mravnosti, zachovalosti." A uvědomí si dále, že úkolem pravého vlastenectví jest povznášeti tělesně, duševně, mravně, hospodářsky, společensky jednotlivce, všechny členy národa, a zvláště slabé, chudé, porobené, jakýmkoli svízelem sklíčené. Náprava věcí lidských vůbec, o níž snil Komenský současně, když usiloval o povznesení vlastního národa, nastane jen na cestě individuálního obrození každého jednotlivce v duchu i pravdě, aby co největší počet členů národa vyvinul se v lidi silné, zdravé, dobré a šlechetné, a na cestě změny zastaralých společenských řádů, odstraněním neživotných zvyklostí, vyvětralých, prázdných forem.

Otázka sociální, v jejímž znamení vstupujeme ve století dvacáté, je zároveň otázkou individuální, je v jádře svém otázkou reformy mravní, probuzení společenského svědomí všech jednotlivců, oživení a prohloubení blahovůlného citění k druhým, je výzvou pomáhati k lidskému životu všem, kdo "lidmi se narodili, s tím hlavně cílem, aby lidmi byli".

Stejně právo všech k nejušlechtilejší lidskosti je dle Palackého zákon boží a "největší člověka povinností býti člověkem".

Jednotlivci i národové vyvíjejí se nutně, dle přirozených zákonů od zvířecosti k lidskosti, od sobeckosti k lásce. Jako člověk jednotlivý je původně egoistou a teprve nenáhle vyvíjí se k lásce k bližnímu, osvědčuje blahovůli svou nejprve v úzkém kruhu svých pokrevenců, ale postupně ji rozšiřuje též na okolí, na příslušníky svého národa, tak i přirozené citění národnosti má v sobě zárodek citů neblahých, nenávisti k cizímu, národní marnivosti a velikášství a musí býti rozumnou výchovou vedeno k onomu vlastenectví humanitnímu, jež milující své vlastní, má v účtě též vše cizí, pokud úcty zasluhuje. Příznakem ušlechtilé lásky vlastenecké, jež je tak významnou ctností moderního člověka, není naprosto záští národní. Ba, právě tato stává se nebezpečnou vášní, zhoubnou jednatelům i národům:

majíc v sobě tendenci vyvolávat odpor a nepřátelství druhých, a tím boj, hrozí stále zvrhnouti lidstvo vzdělané v původní barbarický stav války všech proti všem, způsobuje národní znásilňování, všechny hrůzy krvavých bojů jako poslední slovo lidské velikosti, a v zaslepené nelidskosti staví mládež za vzor patriotismu Alexandry, Hannibaly, Césary, jež před dvěma sty roky anglický myslitel Locke správně nazval katany, popravčími lidského pokolení. Veškeré národnostní znásilňování je těžkou obžalobou svědomí lidského před soudem dějinným. Jako jednotlivec vzděláním a pokrokem kulturním povznese se z původního stavu přirozené nevzdělanosti, tak i poměr jednotlivých národností mezi sebou má znamenati klidné soubytí a soužití, ušlechtilé závodění na poli práce osvětové a usilování po větší mravní a kulturní dokonalosti. Nacionalismus moderní je dnes ještě příliš mladý, nevyvinutý, ale ve zdravém, přirozeném jádru jeho jsou dány podmínky příštího utěšeného rozvoje lidstva, jak jej věstili Komenský, Leibniz, Herder ve svých snech o sjednocených národech evropských. Nynější národnostní citění, tak často vášnivé a nemorální, zušlechť se a povznese, a národnostní spory ustoupí před skutečností všelidského spolku svéprávných a samostatných národů, které jsou chráněny ve zřízení společenském, tak i svéprávnost a možnost sebeurčení každého národa, národnostní samospráva (autonomie), počíná se nám objevovati jako krásná jítrenka lepší budoucnosti lidského pokolení. Každý jedinec a každý národ může platně přispívati k tomu, aby budoucnost ta nebyla daleka.

A tak vlastenectví humanitní je vážnou povinností mravní každého jedince i vznešeným úkolem vzdělaných, šlechtných lidí všech národů kulturních. Není o něm sporu: znamená pracovati pro úkoly a tužby vlastního národa a zároveň připravovati krásnější budoucnost lidstvu veškerému, kulturně jednotnému.

Významno je, jak ušlechtilý úkol si zvolilo ve Švýcarsku mezinárodní Spolčení pro práva národů (Alliance pour les droits des nations), jehož cíl je takto určen: "Spolčení stanoví si jakožto ideál mír všeobecný a trvalý, založený na právech národů, v předsvědčení, že mír těmto právům odporující nemohl by býti ani spravedlivý ani trvalý. Tento mír považuje za podmínku podstatnou pokroku člověčenstva."

A v dalším se praví: "Základní zásadou spolčení jest, aby každý národ, ať jakýkoli je význam jeho a stupeň civilisace, měl jediný práva rozhodovati o svém osudu: buď že se ustaví jakožto stát nezávislý a dá si

formu vlády, která se mu bude jeviti vhodnou, nebo že se sjednotí dobrovolně s jinými národními skupinami." Kéž slovo stane se tělem!

Národu českému jsou dějiny jeho vzácným poučením. Palacký vylíčil nám mistrně význam všelidský usilování předků našich o náboženské a mravní obrození lidstva a dodal významně: "Když o dvě stě let později klesli jsme až téměř do hrobu, zavinili jsme to tím, že nepředčivše vzdělaností ducha, ale rovnajíc se nepřátelům svým více mravní hnilobou nežli dostatkem moci, chopili jsme se meče a snásili . . ." A věru, z knihy jeho vyčísti můžeme toto vzácné poučení pro přítomnost: "Bud'te především mravní, dobří lidé a budete praví vlastenci, konejte všichni povinnosti své v rodině, obci, živnosti, řemesle, úřadě, ve škole, v jakémkoli povolání, pamatujte, synové národa malého, že jen duchem a silou mravní můžete se udržeti a uplatniti . . ." Jen na této dráze stane se opět češství naše principem mravního pokroku a zušlechťení vůle, jen tak bude moci každý z nás vyznati s Macharem:

"Češství mé je částí života mého, které pocít'uji ne jako slast a rozkoš, ale jako vážnou, vrozenou povinnost."

VZPOMÍNKY NA MLÁDÍ SOKOLSKÉ.

Bylo to roku 1883, tudíž před šedesáti lety, kdy z dorostu byl jsem povolán jako čekatel do sboru cvičitelského v jednotě žižkovské, která v té době těšila se dobrému jménu a jejížto veřejných cvičení zpravidla účastnil se i Dr. Miroslav Tyrš a podával o něm pochvalné referáty. Přítomnost jeho byla vždy vzpruhou mezi cvičenci a br. náčelník se cvičitelským sborem hleděl vždy předvésti ty nejlepší ukázky našeho snažení a při volných sestavách na nářadí hleděl jeden nad druhého vyniknouti. Vzpomínám, jak tehdy bylo oblíbeným závodem v programu veřejného cvičení přemety na metacím stole s pružným můstkem přes motouz, který byl postupně zvyšován a můstek oddalován. Byly to v pravdě obdivuhodné přelety a dlouhonožý br. Nechyba lital jako pták až do posledka, zůstav vítězem.

I odvážné skupiny, týčící se až nad galerii v sále Bezovky, budily opravdový obdiv obecně. Vše bylo tak krásné, nás ovládalo nadšení a po skončeném cvičení při volné zábavě s pestrým programem, který vyplňovali adopti různého umění, žádnému z nás se ani nechtělo domů ku zaslouženému odpočinku.

Vzpomínám, jak volná cvičení na hrazdě

tenkrátě hýřila mnohonásobnými veletočemi, salty a stojí o rukou, ale nevděčný kůň na šíř s madly vykazoval naprostou chudobu v opravdovém metání. Teprve po sletu v Českém Brodě, jehož účastníci se též borci z Ameriky, ti nám ukázali pravé metání na koni na šíř a toto pak zařaděno bylo do cvičební soustavy. Bylo to roku 1887, kdy vládou rakouskou byl druhý slet v Praze zakázán a proto přeložen do Českého Brodu. Americké borce vedl br. Jos. Čermák, náš zasloužilý starý písmák a nadšený buditel sokolský, jemuž beze sporu vděčíme za rozkvět a povznesení Sokolstva amerického a za obohacení tělocvičné soustavy pro ženy a mládež.

Za mých dob měli jsme v žižkovském Sokole dvě akademická družstva, jedno z malířů a sochařů, druhé z právníků a doktorů. Jako nejmladší člen cvičitelského sboru byl jsem jeho zapisovatelem, (respektive jednatel), později i pobočným náčelníkem. Schůze sboru konali jsme vždy po cvičení, což protáhlo se mnohdy až do jedné hodiny po půlnoci. Ve schůzi pečlivě se probíral cvičební rozvrh pro celý měsíc a každému nářadí aneb prostým cvikům určena osnova s udanými cviky, jež prakticky dle potřeby byly též probírány a k tomu určení vedoucí družstev.

Ve sboru cvičitelském panovala naprostá shoda a opravdové bratrství druhu k druhu až do roku 1889, kdy nemilá roztržka mezi cvičitelským sborem a správním výborem jednoty vznikla pro obžalobu starého člena výboru, který v sokolském kroji po pohřbu br. Jar. Stýbla pozdě v noci popíjel v hostinci "U Deklarace" a na výzvu náčelníka odepřel domů jít se převléknouti. Cvič. sbor žádal vyloučení z výboru pro porušení kázně sokolské, ale správní výbor nejen že toho odepřel, ale ještě udělil důtku cvič. sboru za drastický (prý) návrh proti starému a zasloužilému členu.

Po tomto šalamounském rozhodnutí cvičitelský sbor s náčelníkem resignoval a jednoho krásného večera pochoďoval i se sympatisujícími cvičenci do Sokola Karlínského, kde byl s jásotem uvítán br. náčelníkem Šimou. Dva bratři a sice místonáčelník Balej a mladý Kühn, syn místostarosty jednoty, s námi nešli, slibující správním výboru, že bez nás jednotu povedou a pravidelné cvičení zahájí. Leč jednota žižkovská, která se dříve těšila zvučnému jménu, po uvedeném rozkolu v následujícím sletu župy Střeďočeské v Rakovníku byla cvičenci uboze zastoupena a na tamním valném shromáždění, kde přišla aféra žižkovská na přetřes, bylo hluchně "hanba výboru" provoláváno. Na župní schůzi radi-

kálně doporučena vzájemná dohoda obou stran, důtka cvič. sboru odvolána a zajištěn čestný návrat všech do luna žižkovské jednoty.

Cvičitelský sbor znovu zorganizován a za náčelníka doporučen pražskou jednotou člen cvičitelského sboru statný br. Jules Grumlík. Při nástupu vrátivšího se cvič. sboru a členstva starosta br. Dr. Zelenka rehabilitoval všechny rebelanty a představil nového náčelníka, který po jadrném proslovu ihned zahájil pravidelné cvičení. Mně bylo přiděleno pokročilé již druhé družstvo, ježto slabší družstva, hlavně začátečníků byla přidělována starším zkušenějším cvičitelům.

S náčelníkem br. Grumlíkem jednota vstoupivši do pravidelných a klidných kolejí, brzy získala si svého dřívějšího zvučného jména a mnoho inteligentních členů vstupovalo do jednoty.

S bratrem Grumlíkem, který mne často v mém atelieru navštěvoval, zajímá se o umění, byl jsem v přátelském poměru až do té doby, kdy rozloučiv se s mými svěřenci, vzdal jsem se místa cvičitelského a odjel do Mnichova, abych tam studoval jiné směry výtvarného umění než jak tomu bylo na pražské utrakvistické akademii, která byla pod správou německé šlechty (Kustvereinu), kdežto já bojoval za její sčestění a sestátnění.

Avšak po krátkém pobytu v Mnichově, vrátil jsem se zpět do vlasti, abych nastoupil vojenskou službu u 35. praporu v Plzni. Tam navštěvoval jsem cvičení v real. gymnasiu, (v prozatímním to útočišti jednoty plzeňské, která hodlala postavit vlastní tělocvičnu na Obcizně). V duchu tak často s úsměvem vzpomínám, jak vždy do cvičení mne doprovázely dva stíny, (to jest dva vojáci), kteří mne měli hlídat, zda neprozrazují vojeřská tajemství.

Já totiž měl velmi veselou vojnu, mallowal jsem francouzské zuavy a ruské kozáky do terčů na střelnici a v kasárnách, dále portrety v životní velikosti hejtmana, hraběte Dziduczkického, majora Blaschka a jeho hezké paničky, ale co hlavního a proč jsem měl neustále stíny v patách, at' jsem se hnul kamkoliv — kreslil jsem v plukovní kanceláři mapy a plány na betonové fortifikace, jež byly připravovány pro příští první světovou válku. Byly to hlavně základny pro těžká děla, jež se potom tajně na zakoupených Němci majetcích v Belgii a Nizozemsku zbudovaly.

Když už mne to stíhání, které se opakovalo, i když jsem zašel do Waldeckovy kavárny zahrát si biliard, dopálilo, řekl jsem br. Edovi Brožovi, aby něco v tom udělal

a tak jednoho krásného večera, když moje stíny zasedly v tělocvičně u dveří, zásahem cvičitelského sboru vzdor všemu bránění octli se na čerstvém vzduchu s poznámkou, objevili se ještě jednou, že dostanou něco tvrdšího na pamětnou. Od toho času se více v tělocvičně neukázali a hlídali venku, kdy měsíček vyjde . . .

Za mé působnosti v Plzeňském Sokole, když připravovala se k důstojné oslavě položení základního kamene na tělocvičnu na Obcizně, vyjednával jsem se stavitelem Krohem o propůjčení ohrady a vozů na dekorování vozů alegorických — tu v kanceláři k mému radostnému překvapení objevil jsem nad plány skloněnou mně dobře známou hlavu — bratra Alexandra! Marné bylo jeho inkognito, zapírání a bránění, až naposled mojí výmluvností nadobro překonán, kapituloval, vylezl jako hlemýžď ze své skořápky a slíbil svatosvatě přistoupit k Sokolu.

Bratr Alexander byl kdysi jedním z nejlepších náčelníků Sokola Smíchovského a po nejvyšší plodné jeho činnosti najednou nám zmizel z obzoru sokolského. Po tomto objevu přihlásil jsem ho za člena a v brzké na to valné hromadě po mém chvalozpěvu (měl jsem tenkrát jazyk jako meč a hubu dobře proříznutou) byl navržen za náčelníka proti dlouholetému náčelníku Vrat. Portovi, který již na mladší členstvo nestačil. A Alexandr zvítězil!

Na to konány přípravy ku vystoupení na oslavě položení základního kamene pro sokolovnu. Byla to práce ohromná, všichni pracovali ochotně a obětavě a když přiblížily se slavnostní dny, bylo vše hotovo. Z Národního Divadla byly nám zapůjčeny prostřednictvím rekvisitářů bří. Bittnerů kaširované emblémy a ornamenty, zbraně, brnění, štíty a pod. a od chrudimského divadla prostřednictvím br. Pipicha historické kostýmy, květináři zapůjčili palmy a květiny — zkrátka každý co mohl a čeho bylo třeba.

Ohromný historický průvod s mnoha alegorickými vozy, neschýtnými krojovými skupinami a delegacemi snad všech sokolských jednot dosahoval 10,000 účastníků. Já měl největší radost, že se dostavila početná delegace Sokola Žižkovského s náčelníkem Otou Tábořským.

Když bylo po všem a št'astně i slavně to dopadlo, utrmácen místo na recepci na počest pořadatelstva šel jsem si lehnout. A jak už to bývá v mém životě, celou tu slávu a obdiv za mé nepřítomnosti sklídili pouze přihlížející trubci. To však dohrálo mé bratry žižkovské a ti dali bouřlivě na jevo své mínění, takže slavnostní výbor str-

čil hlavy dohromady a usnesl se odměnit moji námahu peněžitým darem.

Dali mi 200 zlatých, já je však dal náčelníku br. O. Tábořskému, aby je odevzdal výboru na zbudování tělocvičny Sokola žižkovského. To bylo to nejmoudřejší, neboť tenkrát jsem měl sám dost peněz, jež jsem si vydělal hravě za portréty a různé studie.

Pro mne ještě zbývala nevděčná práce všechny zapůjčené předměty, rekvisity a kostýmy v úplném pořádku zaslati na patřičná místa a když to vše bylo vyřízeno, tu věru spadl mi těžký kámen ze srdce.

Toužil jsem po klidném odpočinku a proto zajel jsem ku staré tetičce do Kuksu mezi Královým Dvorem a Jaroměří, kde v Bethlemských lesích a pískových skalách s léčivou vodou pramenitou mohl člověk pookřátí a zapomenout na všechny hamižd nosti světa.

Ale ani tam mi to nedalo a dvakrát týdně putoval jsem přes luka do Jaroměře, kde dříve vždy o prázdninách jsem cvičival jaroměřskou jednotu a připravoval na závody v Červeném Kostelci, v Náchodě, v samotné Jaroměře, v Královém Hradci a kde všude jednota jaroměřská získala první ceny, jakož i má maličkost v závodech jednotlivců. Chovám dosud z nich cenné památky a trofeje.

Jedna epizoda nevytlačí mi nikdy z paměti a často na ni vzpomínám. Bylo to o sletu a závodech župy Podkrkonošské a Východočeské v Červeném Kostelci a já vedl jednotu jaroměřskou, s bratrem Albierim, který byl náčelníkem pouze dle jména, ježto byl populární osobou jako redaktor "Ratiboru", krajského listu, avšak o technickém vedení neměl ponětí vůbec.

Vyjeli jsme ráno o čtvrté hodině na třech žebřinových vozech, ověčených chvoji a praporečky a měli jsme s sebou kapelu Pilbaurovu. Jelo se vesele za doprovodu hudby a našeho zpěvu až k Doubravce, odkud silnice již stoupala příkře k pohorí krkonošskému.

Aby se koňům ulehčilo, dal jsem povel k zastavení a všem z vozů vylézat. Stál jsem na žebřině, sleduje, zda všichni jsou dole seřazeni, když v tom náš vozataj s jeho: hý-hý-hý trhl koňmi a já ztratil rovnováhu, po hlavě udělal samovolně bezděčný přemet, ale v mocném padu sebezáchranu chňapnul jsem pravou rukou s výkřikem po lýše a levou za loukot' zadního kola, které při zastavení vozu setrvačností se jen na půl otočilo. Vše bylo dílem kritického okamžiku a dodnes je mi vše hádankou. Pouze to vím, že za svou záchranu mám co děkovati pevnému hmatu, jehož jsem výhodně užíval

při přechodu z veletoce napřed podhmatem do veletoce nazad nadhmatem u zákmihu. Osudem nebylo mi snad souzeno skončit mladý život, což snadno se mohlo stát, neboť od pokračování silnice hloubila se příkrá propast dolů k údolí řeky Úpy s pozadím Sněžky.

Když mne bratři vykleštili z nebezpečné situace, měl jsem vyjma pohmožděnin roztržený ukazováček u levé ruky a známky tohoto poranění jsou dosud viditelné.

Když dojeli jsme do Červeného Kostelce, tamnější doktor Juliš, taky člen Skola, vyčistil mi krvácející ránu, dal důkladný ob vaz s ironickou poznámkou, že mám po závodech, čemuž budou prý ostatní závodníci rádi . . .

Ale já přece závodil (vyjma hrazdy, kde jsem výkon volný poraněnou rukou nemohl dokončit), a my to vyhráli! Jednota Jaroměřská získala první cenu a moje maličkost v závodech jednotlivců vavřínový věnec se stuhami a stříbrným monogramem sokolským. Stal jsem se po závodech předmětem všeobecné pozornosti, litovali mne, ale při společné tabuli všichni si stěžovali na nepříjemný zápach jodoformu z mé poraněné ruky.

Při večerní zábavě šel jsem z ruky do ruky spanilých děvčat v národních krojích a zvláště jedna samaritánka, která, když

po závodech namáháním se mi ob vaz uvolnil a ruka krvácela, za dozoru bratra Dra. Juliše utrhla podsazení ze svých sněhobílých spodničků a já jí dal za to vděčnou bratrskou pusou!

Druhého dne po závodech nastoupili jsme zpáteční cestu do Jaroměře, kde jsme po příjezdu byli nadšeně uvítáni a na večer uspořádán banket v hostinci u bratra Hejny, který obstaral večeri, pošt mistr Baudiš věnoval půl sudu plzeňského piva a kapelník Pilbauer nám při tom vyhrával. Následujícího dne dopoledne bratr Fišer nám připravil pěknou snídani s různými rybami lahůdkami a vínem. (Pozn. Br. Fišer měl rybi obchod s vínem).

Po všech těchto zažitých dojmech vrátil jsem se do Kuksu, abych v Betlémském zátiší si odpočinul. Stará moje tetička ovšem z mých úspěchů sokolských žádná radost neměla, tvrdíc, že všechno to sokolování jest hříchem proti pánu Bohu a že jednou ještě si srazím vaz! . . .

Pro dnešek končím vzpomínky z mého mládí sokolského a příště podám črty z mé působnosti v Radnicích, v Rokycanech, na Mělníku, v Roudnici. Třebas ne každého budou zajímat, ale rád bych je uchoval pro ty, kdož se mnou pracovali na poli sokolském a se mnou bratrsky cítili. Já už tu beztoho dlouho nebudu! Jarka.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS

schůze předsednictva AOS. v pondělí 27. prosince 1943. Schůzi zahájil starosta br. Prchal. Přítomni bři.: Falta, Jelínek, Kačer, Konečný, Miller, Zmrhal a sestra Čiháková. Omluveni: br. Košař, sestry Danková a Sýkorová.

Zápis schůze poradní přijat.

Dopisy: Čten odložený dopis ze schůze poslední od Masarykova Nadačního Fondu, žádajíc o vyslání zástupce. Jelikož tento fond jest pouze místní, není možno zástupce vyslat a v odpovědi poukáže se, že Sokolstvo jest již zastoupeno župou Střední. Vzato na vědomí pozvání na ples Družiny Čsl. Legionářů. Josef Martínek, redaktor "News Flashes oof Czechoslovakia" oznamuje svolání schůze poradní všech českých redaktorů v Chicagu na den 5. Jedna. Schvá-

leno, aby v případě, že by se této schůze nemohl účastnit náš bratr redaktor Košař, byl vyslán některý člen Ústředního Vzděl. Sboru. Br. Karel Sládek z Oklahoma City zasilá dar \$10.00 na poválečný fond Čsl. Sokolstva. Sokol Little Ferry, N. J., zasilá doplatek na dluhující příspěvky v obnosu \$360.00 a v přípisu pěknými slovy děkuje za shovívavost Předsednictva a projevuje radost, že může dluh z roku 1933 a, 1935 zaplatit. Kéž by podobného pochopení bylo i u ostatních jednot, které také dluhují Obci příspěvky za rok 1932-1935.

Zprávy: za náčelnictva podává zprávu náčelník Jarka Jelínek a tato přijata. Schváleno nechat vytisknout náčelnické zprávy.

Za Ústřední Vzdělávací Sbor hlásí zprávu br. Zmrhal. Všem jednotám byla nabídnuta veškerá pomoc v práci vzdělávací. Vzdělávatel br. Košař má připravenou pro tisk další scénu pro vzdělávací večírky "Morava". Tato bude nejdříve uveřejněna v na-

šem orgánu a pak vydána tiskem, tak jako prvá scéna "Čechy".

Pokladník br. Falta podává vysvětlení o prodeji bondů Chicago & North Western Ry. a zakoupení válečných bondů serie G.

Bratr náčelník se přimlouvá, aby novoročního pozdravu bratra starosty bylo použito v akci poválečného fondu Čsl. Sokolstva. Toto odkázáno Ústřed. Vzdělávacímu Sboru. Jelikož jiné záležitosti nebyly ku projednávání, bratr starosta přeje přítomným "Šťastného nového roku 1044" a po vzájemném přání se členové rozcházejí v 9.10 hodin večer.

Karel M. Prchal, starosta,

Václav Konečný, jednatel.

PRÍJEM V PROSINCI 1943.

Sokolice Schenectady, N. Y., příspěvky za IV. čtvrtletí	\$ 5.55
Sokol Tyrš, Cleveland, O., příspěvky za III. čtvrtletí	72.45
Sokol Tyrš, CeCleveland, O., splátka na starý dluh	27.55
Sokol Scio, Ore., příspěvky za III. čtvrtletí	9.75
Sokolice Cedar Rapids, I. poválečný fond Čsl. Sokolstva	5.00
Sokol Little Ferry, N. J., příspěvky za III. čtvrtletí	30.00
Sokol Little Ferry, N. J., splacení starého dluhu	360.00
Sokolice Town of Lake, Chicago, přisp. za III. a IV. čtvrt.	55.10
Sokol Haugen, Wis., příspěvky za III. a IV. čtvrtletí	6.60
Sokolice Berwyn, Ill., příspěvky za IV. čtvrtletí	22.20
Sokol St. Paul, Minn., příspěvky za IV. čtvrtletí	25.75
Olympic Bldg. Corp., úroky z podílů K. V. Sládek, Oklahoma City, poválečný fond Čsl. oSokolstva	40.00
Sokolice San Francisco, Cal., příspěvky za II. a IV. čtvrt.	14.75
Sokolice Little Ferry, N. J., příspěvky za IV. čtvrtletí	7.05
Sokolice Libuše, Omaha, Neb., přisp. za III. čtvrt.	6.60
Sokolice Libuše, Omaha, Neb., na Sjezdový fond	5.80
Sokolice Baltimore, Md., příspěvky za IV. čtvrtletí	11.85
Sokol Schenectady, N. Y., příspěvky za IV. čtvrtletí	18.20
Sokol Schenectady, N. Y., na Sjezdový fond	5.90
Sokol Town of Lake, Chicago, příspěvky za III. čtvrt.	33.90
Celkem	\$744.00

Vydání:

Služné jednatele Obce	\$130.40
Služné náčelníka Obce	94.80
Služné pořadatele Tech. hlídky	25.00
Služné redakt. S. A. a vzdělavatele	93.90
Služné výpravčího S. A.	15.00
R Mejdrich & Co., za tisk S. A.	236.79
O. K. Press, tisk dopisů a poštovné	
Ústř. vzděl. sboru	6.75
Sokol Chicago Hall, nájem za leden	25.00
Úklid úřadovny za prosinec	2.50
Potšovné úřadovny za prosinec	6.78
Ill. Bell Tel. Co., účet za prosinec	7.50
American Slav Congress, poplatek za zástupce	4.00
Župa Západní, hudba k Čsl. besedě	15.00
Celkem	\$663.42

Porovnání:

Přenos z měsíce listopadu	\$553.75
Příjem v prosinci	774.00
Celkem	\$1,327.75
Vydání v prosinci	663.42
Zbývá na leden	\$664.33

Václav Konečný:

NÁSLEDOVÁNÍ HODNO!

Před pěti lety, když jsem nastoupil úřad jednatele Obce, bylo na dlužných příspěvcích u jednot za rok 1932-1935 \$7,018.95. Dnes tento dluh jest \$5,199.50. Snažil jsem se dluhujícím jednotám připomínat splacení jejich dluhu. U mnohých jednot jsem našel porozumění, ale u mnohých moje dobrá rada vyzněla na prázdno. Mezi dluhujícími byla též jednota Little Ferry, N. J., a tato si svůj dluh splácela PRAVIDELNĚ čtvrtletně a nyní mne překvapila následujícím dopisem:

Drazí bratři a sestry:

Příloženě zaslám ček na \$360.00, obnos za dluhující příspěvky. Srdečně vám děkuji za shovívavost, kterou jste nám prokázali. Byly doby pro nás zlé a snažili jsme se aspoň částečně vám spláceti a dnes konáme svoji povinnost a zasláme vám, co vám přísluší. Přál bych vám viděti členstvo, když jsme prohlásili, že nyní jest na řadě Americká Obec Sokolská, které zaplatíme dluh, jak bratři souhlasili. Ještě jednou mnoho díky.

S přáním šťastných a veselých vánoč a nového roku "Vítězného", za Těl. Jednotu Sokol Little Ferry, N. J.,

František Nepil, tajemník.

Bratři a sestry! Za dobu mého úřadování mám dosti spolehlivé zprávy o stavu jednot,

kteřé jsem získal přímo i nepřímo a proto v mnohých případech jest ot naprostá lhostejnost, proč se staré dluhy Obci nesplácí. Ne, že by nemohli splácet, ale prostě ne dbají.

Která dluhující jednota bude následovat Sokol Little Ferry?

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictva AOS., konané v neděli 26. prosince 1943, v 10.15 hodin ráno, v úřadovně AOS.

Schůzi vedl náčelník br. Jelínek.

Zápis o schůzi 28. listopadu 1943 přijat.

Schválen zájezd náčelníka Obce do Clevelandu, kde bude přednášet ve škole pro vzdělavatele a promluví při tělocvičné akademii. Při zájezdu svoláno bude i župní náčelnictva. — Župa Střední oznamuje roční schůzi náčelnictva. Zúčastní se náčelník i členové. — Náčelnice ses. K. Danková posílá poděkování za projev soustrasti a květinový dar.

Zpráva náčelníka, obsahující body k uložení práce přijata. Župám a jednotám pošlou se souborně veškeré pokyny pro zkoušky zdatnosti na r. 1944 a vzorec tabulek pro zanášení výsledků. Další tabulky se zašlou na požádání vedoucím. — Emblemy za rok 1943 rozeslány. Náčelnické měsíční zprávy se dají vytisknouti 2000 kusů pro mužské třídy a stejný počet pro ženské třídy. Rubrika o úrazech bude vhodněji upravena v těchto výkazech. — 12. ledna provedeny budou titulký k sokolskému filmu z cvičitelských škol AOS. a dá se zhotoviti kopie filmu. — Schůze zdravotního odboru AOS. upraví všechny body nutné ku zřízení zdravotní sokolské jednotky pro Československo. — V lednové schůzi náčelnictva se vyřeší vážné otázky naší činnosti v přítomné době. — Uvažováno o doplnění sboru náčelnictva mužů AOS. — Br. Halíkovi, který je v armádě, dána dovolená na neurčitý čas. — Br. Šimon v rozhovoru upozorňuje na zájem mládeže o rukodilné práce.

Schůze skončena v 11 hod. ráno. Nazdar!

**BUY U. S. WAR BONDS
 AND STAMPS!**

Ú. V. Sbor A. O. S.

Zápis ze schůze, konané 21. listopadu 1943.

Přítomni bři.: Zmrhal, předseda sboru, Prchal, Beneš, Vojan a Štěpán. Projednáván kurs pro dorost, pořádaný Vzdělavacím sborem župy Střední, na němž budou přednášeti členové sboru. Vyřizena kladně žádost župního vzdělavatele; br. Štěpán a přítomní se uvolují navštěvovati jednoty v členských schůzích. Usneseno poslati všem jednotám v AOS. dopisy s nástinem vzdělavací činnosti a pokračovati v této akci v pravidelných intervalech. Doporučeno jednotám, aby zvaly župní nebo ústřední vzdělavatele do schůzi k proslovům, jakož i do vzdělavacích večírků; aby se uvádění úředníků dělo slavnostnějším způsobem a připomínána jim jich povinnost; aby se ve schůzích zpívalo; aby se k povzbuzení větší činnosti v nynější době zvaly ženy. Aby se všude a při každé příležitosti propagoval v cizonárodních kruzích náš odboj a rozšiřovala naše propagační literatura, kterou Ú.V.S. pošle na požádání. Jednoty, které potřebují různé příležitostné proslovy, ať si o ně napíší. Vzdělavatelé jednot se vybízejí, aby poslali výsledky své činnosti. Tím schůze skončena.

Zapsal Frank Štěpán.

KDE TO VĚZÍ?

Vzdělavací sbor Sokolské Župy Střední pořádal minulý měsíc kurs pro mládež a dorost hlavně, který musel býti odvolán pro nedostavení se dostatečného počtu posluchačů. Jest to již podruhé v tomto roce, kdy podobný podnik byl odložen pro stejnou příčinu. Tato smutná skutečnost nedá se omluvit nijakým způsobem a odhaluje nám nitro naší mládeže, které je sokolství něčím jiným, než je nám. My v něm vidíme výchovu k ideálnímu, vzdělanému, zdravému a krásnému člověku, kterážto cíle nelze docílit bez tvrdé tělesné i duševní přípravy. Naší mládeži, zdá se, je sokolství prostředkem k jinému druhu osvětlení, jehož některé prvky jsou souběžné s naší výchovou.

Jak jest možné, že mládež ve věku dorosteneckém, po době, kdy po většině ztrávila již řadu let v tělocvičnách, má tak málo zájmu na idealismu sokolském? Jest to slabá příprava v prvních nebo dětských letech sokolských? Snad ano. Jinak nelze si to vysvětliti. To by napovídalo, že nutno začínati poznovu s dola, od žactva. Vštěpovati mu pomalu lásku k sokolství a připomínati mu neustále, že býti sokolem znamená býti lepším člověkem.

Pak jest tu také kázeň. Podle přihlášek na svrchu zmíněný kurs měly se dostavit celé desítky posluchačů. Neúčast přihlášených byla nejhrubším porušením sokolské kázně, která je dobrovolná. Jest zapotřebí, aby s nimi přišel jich vedoucí. Aby jeho přítomnost byla Damoklovým mečem nad jeho hlavou? Jest kázeň mládeže té formy, která jest udržována pouze tvrdou autoritou?

Když shrnu pouze tyto důvody, proč oba dobře připravené kursy nesetkaly se s posláním, kterému byly určeny, nemohu se ubránit dojmu, že naše mládež není vedena cestou, kterou by se dala podchytiti. Nemá dostatečný zájem na ideovém podkladu sokolství, z kterého plynou povšechné povinnosti k hnutí. Změniti toto jest ohromná práce. Úsilí mnoha a mnoha let. Podaří-li se to, dokážeme-li to, bude sokolství v Americe zajištěno.

Frank Štěpán,
vzdělavatel župy Střední.

Ž u p a S t ř e d n í .

ZÁPIS

ze schůze V. V. S. Ž. S., konané 15. prosince 1943.

Schůzi řídil br. starosta A. Kačer. Zápis z minule čten a přijat, a schváleny běžné účty.

Dopisy: Ses. náčelní E. Welclová zaslala ček na \$10.00, který jí byl zaslán v měsíci listopadu a z důsledků její resignace co žup. náčelní v říjnu; necití se naň oprávněna. Potvrzuje dopis zasláný ses. jed., lituje, ale nepřijímá uvedené v něm vysvětlení ohledně její resignace, na které i nyní trvá. Slibuje však na dále sokolskou činnost dle své možnosti.

Z Č. N. S. Kraj. výb. zaslali děkovný dopis za práci a pomoc v národním díle, jež jsme konali věrně v rámci druhého odboje a žádají o zvolení zástupce na příští rok, což odloženo do schůze volební.

National Foundation for Infantile Paralysis zaslali žádost, abychom pomohli při sbírce pro tento humaní podnik, jak léta minulá konala S. Ž. S. s Nár. Sdružením, která loni vynesla přes tisíc dolarů; zvoleny ses. místostar. Z. Macich a Štichová, v čele s br. starostou a pomocí br. Stárkem.

Ses. místostar. oznamuje, že pro nemoc nemohla se účastniti Sláv. kongresu, do kterého byla zvolena a vrací \$2.00, které byly vyplaceny za delegáta; žádala za sebe náhradu, ale jelikož panovala v ten čas

chřipka, bylo více sester upoutáno na lůžko. Zprávy schváleny.

Omluven br. náčelník Jos. Regner a br. Beníšek podal za něj zprávu o skončení basketbalových závodů žen a dorostenek bratří při slavnosti v Medinah Templu.

Ses. místonáčelní M. Fuka oznamuje činnost ve volley ball závodech, které skončily 20. listopadu. Hrál se dvakrát v týdně, zároveň děkuje jednotám, které povolily tělocvičny zdarma k tomuto účelu. Náč. žen připravují společná prostrná žen a dorostenek. Ses. Prchalová obdržela hudbu od br. Čermáka a žádá o povolení na tisk a rozepsání hudby pro veřejné cvičení, což schváleno. Br. J. Jelínek připraví prostrná pro žactvo. Oznamuje, že nerady přijaly resignaci ses. náčelní E. Welclové, na které trvá. Připomíná vánoční nadílku, kterou náčel. dorostenek pořádá 27. prosince.

Předs. vzděl. odboru br. Štěpán referoval o překážkách, které měli se vzděl. kursem dorostenků, neb ta příprava a vše s tím spojené nebylo porozuměno buď vedoucími, kteří oznámili dosti posluchačů, ale nepřivedli je neb se účastnilo 10 dorostenků ze Sok. Chicago, a proto tento kurs nemohl býti pořádán. Vzdělavatelé jed. byli hojně zastoupeni, kteří rokovali, jakým způsobem by se mělo na členstvo působiti, aby byla disciplína sokolská více vštěpována. Snaha vzděl. je všestranná, župa ráda finančně pomůže, ale není uznání, neb i přednášky usneseny byly v řeči anglické, aby lépe chápali.

Br. star. A. Kačer doufá, že po válce bude snad obrát na lepší vyhlídky, neb někomu vsugerovat vzdělávací sok. činnost jest těžko, kdo nemá pro ní zájem, a žádá br. i ses., aby neochabovali a bylo pokračováno, neb tento nezdar může mítí dobrou přípravu na příště.

Z hosp. výb. br. F. Stárek žádá, aby byla příprava na rozvrh práce na rok 1944 a slibuje zorganizovat sbírku pro dětskou obrnu.

Z Kraj. výboru br. starosta oznamuje, že pom. výbor vykonal velikou práci s pomocí odboček, neb ženy v krátkém čase upletly přes sedm tisíc nátepiček, sweatů a rukavic, které zaslány do všech dílů světa, aby bylo částečně pomozeno těm nejpotřebnějším. Zakoupeny za 40% původní ceny teplé punčochy, kabáty a příkrývky, léky i lékařské nástroje a zaslány na patřičné místo. A žádá, abychom kupovali válečné bondy a oznámili jejich čísla Kraj. Nár. Sdružení.

Br. pokl. Jos. Brouk oznamuje, že pohlednice Lidice, které S. Ž. S. vydala a procen-

ta \$126.03, které jsme obdrželi a které jsou ve zvláštním příjmu, se táže, jak je má zařadit. Usneseno je spojit do celého příjmu a nechat pro poválečný fond.

Oznámeny podniky jednot; na to br. star. A. Kačer s přáním mnoha zdaru a vítězného nastávajícího nového roku schůzi ukončil. — Nazdar!!

Sepsala Klára Štichová, jed.

Župa Východní.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK.

Tak se člověk skoro ostýchá. Je tak málo zpráv z jednot a tu člověku připadá, že jeho zpráva bude státi jako kůl v poli. Ještě že máme tolik schopných a přičetlivých pisatelů, že se orgán bez těch různých příspěvků obejde. A snad je lepší šetřit papírem.

Ale představuji si orgán sokolstva jako výměnnou tribunu upřímných, sdílných dopisů, v nichž by se zobrazovala nálada a činnost v jednotách, jak se kterým vede, jaké radosti a svizele je jim prožívat. Ku příkladu, kdybych měl popisovati události u nás v Baltimore, byla by to spíše trpká než jasná kapitola. Bezpochyby se asi jiným jednotám vede právě tak nebo i hůře. Máme zde zvláštní situaci. Baltimore se nachází v prostředí válečné výroby jako málo kde jinde. Stavíme lodě, letadla, robíme náboje, zbraně, radia a jiné přístroje válečné, uniformy, chemikalie a potraviny a kdož ví, co ještě. To znamená, že je každý plně zaměstnán a proto vliv této skutečnosti se ukazuje i v naší činnosti, či spíše nedostatku jí, i v naší sokolovně. Cvičení vážne. Mimo žáků, jichž máme slušný počet a několika dorostenců, starším cvičencům není ani možno cvičení navštěvovati. Příčina je, že nám jich zbylo málo po odchodu dvaceti jich do branné služby. A ti zbylí ovšem jsou zaměstnání ve válečné výrobě, směny v různých hodinách je rozptýlí ještě více, takže málokdy mají příležitost si zacvičit v číslech a množství, aby to bylo zajímavé.

Tolik tedy o cvičení. Ta svízel, o níž jsem se výše zmínil, jest, že už jsme skoro rok bez správce sokolovny. Nic jiného nám nezbývalo, když po opětovných pokusech nebylo možno získati nikoho, kdo by místo byl schopen nebo ochoten zastávati, než ujeti se řízení a obsluhu sami. To znamená, že po večerech jsou jeden, dva i více dle potřeby za bárem. A i tu službu je těžko obsadit. Tak vypadá cvičení starších "junáků". Není to výčetka. I z nás starších jsou mnozí zaměstnání na válečné výrobě a ně-

kdy v nutné situaci se obětují, se ztrátou, aby dostali závazkům slibu jako bratři sokolové a vypomohou, aby se středisko naší činnosti, za vytčeným cílem, až se vrátí vítězný mír a s ním naši mladí, novými zkušenostmi obohaceni junáci.

Z nich opět jeden dal život za lepší budoucnost lidstva v boji za pravdu a právo. Mladistvý 21letý por. Frank Šrámek zahynul při sřícení se letadla při cvičebním letu spolu s kadetem. Neštěstí se přihodilo dne 17. prosince 1943. Byl pohřben dne 22. prosince s vojenskými poctami za doprovodu br. spolucvičenců. Byl to tichý, přičetlivý a nadějný hoch a dobrý Sokol. Ještě v říjnu na dovolené si zacvičil s ostatními. Nikdo z nás tehdy, kdož mu ruku stiskl, nemohl tušiti, že tak brzy se s ním rozloučíme navždy. Čest budiž jeho památce.

Někdy nás zde poctí návštěvou bratři Sokolů, sloužící na blízku. Tak na příklad Sokol Michal a Zeman od H. T. v Chicagu, bratři ze St. Louis, New Yorku a odjinud. Je jich zde kolem mnoho a jsou nám vždy vřele vítáni. Škoda, že se nám neuskutečnila ses. sokolicemi projektovaná cantýna. Bylo to těžší provést v praxi než se to zdálo v plánu. Ano, přece jsme něco vykonali v tom směru. Byli jsme pozváni čl. velvyslanectvím zúčastniti se jimi pořádaného večírku ve Washingtoně, D. C., v Stage Door Canteen. Jelikož jsme neměli dostatek mužů (ani by to nebylo moudré je předvést), zatančily ses. sokolice národní besedu, jedna kolona ovšem v národních krojích. Rádi bychom jim byli předvedli čl. besedu, ale jednak pro krátkost času pro přípravu a za druhé tento tanec si těžko bez junáků představit. Program byl důstojný a umělecky cenný. Velvyslanec plk. Hurban učinil proslov. Čsl. virtuos klavírní p. Ruda Fírkušný zahrál dvě sola s přidavkem sok. pochodu Sukova, virtuos na housle p. V. Šimek též dvě skladby. Pak náš tanec, s úvodem oznamovatele o počátcích a významu Sokola v Čechách i zde, kterýž proslov mu připravil Dr. Palic, tajemník velvyslanectví. Pak následoval zpěv národních písní skupinou washingtonských dívek, též oblečených v národních krojích. Pak byl čas pro naši družinu k návratu. Není ani možno si učiniti jiný úsudek o naší kulturní úrovni než "of the highest order". Doufám, že tak usoudili přítomní vojáci a námořníci.

Četl jsem v S. A., od br. Jelínka: "Není jedné jednoty" atd.. I Balt. Jed. Sokolic má zástupkyni ve službách vlasti Ses. Rose Franc je u SPAR's. Jsme hrdi na to, že všichni naši bratři odchovanci Sokola se

uplatňují u branné služby. Od mnohých jsem slyšel, že jejich důstojníci znají a váží si sokolské předvýchovy. Kdybych si troufal nahlížet do budoucnosti, viděl bych možnost v spojení či v spolupráci v přípravě branců pro armádu míru. Bude-li budoucí obrana země v dobrých rukou, je možno, že budeme mít povinnou službu k výcviku rezerv. A pak by mohl Sokol uplatnit se tak jako v republice Československé. Snad není předčasné připravovati se na mír. Doufejme, že bude brzký, úplný a spravedlivý. K tomu volám Zdar!

Jos. Bílek.

Župa Pacifická.

T. J. SOKOL PORTLAND, ORE.

Československý konsul v San Franciscu, Cal., Bohuš Beneš, zavítal v srpnu 1943 na dva dny do Portlandu, promluvil ku krajanům v naší sokolovně a tím zanechal nám milou vzpomínku.

Při této příležitosti byl požádán naší jednotou, by vepsal nám pár slov do našeho památníku. Bylo by to sobecké, by tato významná slova zůstala pouze nám, proto je sdílíme s naší sokolskou veřejností:

“Na sklonku druhé světové války, jež je nám Čechoslovákům, osvobozujícím, a jiným národům očist'ujícím ohněm, věřím, že uprostřed hrozného a surového nacistického nadvlády v Evropě jest několik nezdolných mravních sil a duchovních opěrných bodů, které jsou naší nadějí na lepší budoucnost evropské pevniny, jejího obyvatelstva, nadějí na nový rozkvět Československé republiky a jejího lidu.

Jednou z těchto sil je sokolská myšlenka, zdravého vlastenectví. Je naše, národní, ale má světový význam. Držme se jí a bud' me na ni hrdí. Až se vrátíme domů, at' již zpět ku své práci, nebo abychom navštívili své postižené přátele, shledáme, že Sokol bude první na stráž a prvním pracovníkem na díle světové rekonstrukce. V Portlandu dne 22. srpna 1943.

Bohuš Beneš.”

Za T. J. Sokol Portland,
Agnes Teply, jednatelka.

VÁNOČNÍ DÁRKY PRO VÁLEČNÉ ZAJATCE.

Příslušníci Spojených národů, kteří jsou válečnými zajatci, oslaví v dočasném zajetí i letošní vánoce v tradičním slavnostním duchu. O to se postará Americký Červený kříž, který se na to již měsíce připravuje. V zajateckých táborech zazní vánoční ko-

ledy, vzplanou svíčky po bohoslužbách, ochotníci vystoupí na jeviště; při žádné zábavě nebude nouze o bonbony, koláče a jiné dobroty, a na zajatce bude pamatováno i dárky.

Červený kříž bral především v úvahu skutečné potřeby zajatců, a věnoval proto ve svých přípravách hlavní zřetel potravinám. Prostřednictvím Výboru mezinárodního Červeného kříže bude mezi zajatce, kteří jsou příslušníky Spojených národů, rozděleno více nežli 700,000 standardních balíčků Červeného kříže. Každý balík váží 11 liber, obsahuje většinou potraviny a je zkrášlen vánoční nálepkou a doprovázen blahopřáním.

Těchto sedmi set tisíc dostane se Jihoslovánům, Belgičanům, Francouzům, Polákům, Holanďanům, Norům a Řekům v zajetí v Německu a v ostatních evropských zemích Osy, jakož i ruským zajatcům ve Finsku. V zásilkách jsou kromě cigaret, tabáku a bonbonů i konzervy masa a mléka, suchary, káva, cukr, zavařenina, mýdlo a jiné předměty.

Do Ženevy bylo již před časem odesláno 10,000 zvláštních zásilek vánočních pro americké hochy, kteří jsou v Evropě v zajetí nepříteli. Každý balíček jest ve veselém vánočním rouchu a ve svých útrohách skrývá konzervu masa kuřete, tradiční “fruit-cake”, kandované ovoce a ořechy, máslo z burských oříšků, sýr, zavařeninu, kávu, čokoládu, cikarety, 12 barevných svíček a dva kapesníky. Tyto zásilky byly ještě doplněny deseti tisíci předmětů k luštění hádanek a her a okarinami, kteréžto dárky posílá americkým zajatcům Dorost Červeného kříže.

Pokud se týče amerických zajatců na Dálném Východě, očekává se, že mnohé ze zásilek, odeslaných počátkem podzimu na výměnné lodi Gripsholm, budou mezi ně rozděleny v době vánoční. Zmíněné zásoby pozůstávají ze 140,000 balíčků, připravených výslovně pro Dálný Východ a obsahující po 13 librách potravin, dále šatstvo, předměty pro osobní potřebu, tabák, lékařské potřeby, knihy a věci pro rekreaci. Část lodního nákladu má býti rozdělena mezi zajatce a osoby internované na Filipínách, a zbytek je určen pro zajatecké tábory na ostatních územích Japonskem opanovaných.

Peníze na přípravu potravních zásilek byly věnovány armádou a námořnictvem Spojených Států, jakož i různými vládami ve vyhnanství a národními pomocnými organizacemi. O obstarání ostatních potřeb mají zásluhu Červený kříž, Ymca, National Catholic Welfare Conference a federální vláda.

AMERIČTÍ ČEŠI SOBĚ A TAKÉ SVĚMU NÁRODU.

M. V. V., jež pomohla už 296 studentům, vstoupila do 42. roku své činnosti.

"Vážení krajané! S nemalou radostí Vám oznamujeme, že řada našich chráněnců, sloužících v armádě Spoj. Států, je vesměs důstojníky od poručíků po majory a výše. To jim umožnilo jediné vzdělání, jehož se jim Vaši a naší pomocí dostalo. A tak Češi a Slováci jsou v americké armádě dobře reprezentováni.

"Vítězství spojených národů zajisté přinese svobodu také Čechům a Slovákům v naši staré vlasti. A tam s počátku budou opět potřebovat pomoci, při čemž budou na místě právě naši čeští a slovenští vzdělanci z Ameriky."

Čsl. veřejnost přispěla štědrě.

Každý spolek i jednotlivec může M.V.V. v její těžké práci vypomoci členským příspěvkem anebo darem, po případě odkazem v poslední vůli. Spolky platí \$5 a jednotlivci \$2 ročně, načež dostanou členskou legitimaci. Jednotlivci se mohou stát doživotními členy za \$100 a spolky neb korporace trvalými členy za \$250, zaplacenými třeba i ve splátkách.

Všechny příspěvky a dary se kvituji každý rok v tištěné výroční zprávě; o odkazech a větších darech se referuje také v čl. tisku po celé Americe jakož i o doživotních a trvalých členech.

Za členy M. V. V. může se přihlásiti každý spolek i jednotlivec. Přihlášky o členství a dary pošlete na adresu účetního M. V. V., která je: F. L. Musil, Lock Box 645, Chicačo 90, Ill. Ten také pošle poslední výroční zprávu každému, kdo o ni požádá, a to zdarma.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

T. J. Sokolice Chicago. Nové členky: Ethel Němec, Mildred Knobloch, Helen Anderson. Vystoupily: Caroline Skala-Prokop, Evelyn Matejka. Zemřely: Josefa Honzik, Terezie Kolář, Bessie Dutka. Vyloučeny: Marta Bouma, Evelyn Novák, Vilma Sada.

T. J. Sokol Stickney. — Noví členové: Frank Straka, Frank Uhlíř, Jiří Kristufek, Frank Kofron, Věra Prokop.

T. J. Sokol Rosecrans. Mělník. — Nové členky: Elder Wegner, Viola Wegner.

T. J. Sokol Brookfield. — Noví členové: Jan Ježek, Fred Papacek. Vystoupili: Václav Vendl, Marie Vendl.

T. J. Sokol Americký. — Nová členka: Adela Macek. Vystoupily: Helen Lavzel, Anna Kastanek-Svoboda.

T. J. Sokol St. Louis, Mo. — Noví členové: Alois Gloss, Kalbac Jos., Emil Sulc, James Schwab, Jos. Cernik, John Kulisek. Zemřel: Jos. Ermantraut.

T. J. Sokol Berwyn. — Nový člen: Petr Havlíček. Odstoupili: Jos. Dusek, Anton Jaros.

T. J. Sokol Havlíček-Tyrš. — Noví členové: Robert Jilek, Willard Holman, Jos. Frola. Vystoupil: John Welcl. Zemřel: Andrej Grill.

T. J. Sokolice Detroit. — Nové členky: Blanche Ann Dvorak, Emily Jansa, Jean Hlavaty, Olga Pechar, Helen Trojak, Dolores Silhavy.

T. J. Sokol Tyrš, Cleveland, O. — Odstoupily: Florence Kubista, Berta Brezina, Laddie Bauer. Vyloučení: Anna David, Josef Přikryl.

T. J. Sokol Cleveland, O. — Vyloučení: Jos. Holan, Chas. Krakora.

T. J. Sokol Čech-Havlíček, Cleveland, O. — Nový člen: Jaro Mazany.

T. J. Sokol Říp, Pittsburgh, Pa. — Zemřel: M. Rozemberka.

T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, O. — Noví členové: Fr. Sigmund, Alfred Politzer, Adela Tichý, Marie Kozeluha. Zemřela: Marie Přech. Vyloučen: Jerry Neuman.

T. J. Sokolice Newark, N. J. — Nové členky: Emily Schamberger, Ruth Kosovský. Vyloučena: Emilie Buschman.

T. J. Sokolice Baltimore, Md. — Odstoupila: Lillian Hocky.

T. J. Sokol Curtis Bay, Md. — Nový člen: Antonín Kalivoda.

T. J. Sokol Fugner, Long Island City, N. Y. — Zemřel: Joseph Veselý.

T. J. Sokolice Little Ferry, N. J. — Vyloučeny: Dorothy Brengard, Anna Dickerson.

T. J. Sokolice Tábor. — Odstoupila: Mae Kapsa.

T. J. Sokol Tábor, Berwyn, Ill. — Noví členové: Fr. Souhrada, Chas. Pepelik, Steve Pikanek. Vystoupil: Fr. Bluma. Zemřel: August Prochazka.

T. J. Sokol New York. — Noví členové: Frank Dubsky, Jerry Juzek, Frank Kaifer, Egon Lehenhart, Wm. Matlach, Anton Pudich, Jos. Rydl. Odstoupil: Antonín Sedláček.

T. J. Sokol Slávský, Cicero, Ill. — Nový člen: Frank Pitelka. Zemřela: Jos. Kubík, Edward Yunek.

T. J. Sokol Milwaukee, Wis. — Noví členové: Ed. Pivonka, Jindra Radosta, Winc. Jancarik, Otto Rubinger, Jerome Stauber, Wesley Seneff, Harvey Schmidt. S přest. list.: Jos. Budin, Chas. Stetina. Zemřeli: Thomas Klamicer, Jindřich Tichý.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkyně: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo žeky, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zasilky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náželnictvo AOS. Náčelník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.; náčelnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Zýková, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělavatel: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Náželnictvo: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Náželnictvo mužů: Náčelník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Náželnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonáčelnice: Ann Škoda a Eliška Peřková; vedoucí dorostenek: Agnes Hantl; vedoucí žákyň: Evelyn Tichá; vedoucí her: Emily Hoch; jednoatletka: Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělavatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Vestník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Adolf Kačer, 2434 S. Ridgeway Ave.; náměstkyně: Zdeňka Macichová; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Náželnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonáčelník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonáčelník: George Kalaš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové náželnictva: Rudolph Lehane, Oldřich Kudrnovský, Jiří Hošek, Edwin J. Halík, Charles Zdeněk.

Náželnictvo žen župy Střední: Schůze se konají každý 4. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice E. Welclová, 4242 W. 21st Place; I. místonáčelnice a vedoucí dorostenek: Marie Fuková, 961 W. 19th St.; II. místonáčelnice a vedoucí žákyň: Růžena Lejhancová, 2416 S. Karlov Ave., všechny Chicago, Ill.; jednatelka: Zdeňka Tintřová, 2111 S. 59th St., Cicero, Ill. Členky náželnictva: Mae Kopecký, Marie Filippek, Ančička Jenny, Irene Marek.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda: Frank Štěpán, 1521 So. 58th St., Cicero, Ill.; jednatelka: Marie Radvanovská, 4249 W. Cullerton St., Chicago, Ill.

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůšek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Náželnictvo. Náčelník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonáčelník: Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; náčelnice: Frances Hulač, 5324 Seward St.; jednatelka: Eliška Raška, 1955 So. 14th St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůšek, 1932 S. 16th St. předseda; vzdělavatel: Fr. Raška.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každý první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; náčelník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; náčelnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer Str.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Texas. Starosta Ben. Pěvrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Ant. Koš, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele.

Náželnictvo: Náčelník: Jos. Kos, Ennis Market, Ennis, Tex.; náčelnice: Marie Filippek, 3104 So. Blvd., Dallas, Tex.

Vzdělávací sbor: Vzdělavatel Joseph Vytopil, Ennis, Texas; Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Texas.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Vojta Plášil, R. 2, Box 2684, Redwood City, Calif; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Náželnictvo. Náčelník: F. Víšek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; náčelnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělavatel a dopisovatel: Rud. Herman, 1409 Geary, San Francisco, Calif.